

Det 'springende punkt' har indfundet sig – nu er det LaRouches tid

Den 1. september (EIRNS) – Som vi går ind i september måned, har kriserne, som rammer enhver verdensdel og alle dele af samfundet, skabt en tilstand som den der er beskrevet af Dickens i hans roman om den franske revolutions æra: "Det var de bedste tider, det var de værste tider, det var en tidsalder for visdom, det var en tidsalder for tåbelighed, det var troens epoke, det var vantroens epoke, det var lysets sæson, det var mørkets sæson, det var håbets forår, det var fortvivlelsens vinter... "

Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, forberedte sig på den uundgåelige finanskriser, der sandsynligvis vil eksplodere i efteråret, ved at foreslå den vanvittige "løsning" til sine kolleger på mødet i Jackson Hole med at skrotte dollaren og vende sig til kryptovalutaen "libra", der blev sat i spil af Facebook og herrerne i det døende vestlige finanssystem, mens den tidligere direktør for New Yorks centralbank Bill Dudley sluttede sig til House of Lords (det britiske overhus, *red.*) med kravet om, at de selvsamme herrer skal gøre alt, hvad der er nødvendigt for at stoppe et genvalg af Trump.

I mellemtiden vil New York i september blive belejret af FN's klimakvaksalvere og deres jakobinske gadepøbel, ledet af det patetiske, misbrugte barn Greta Thunberg og LSD-misbrugerne i 'Extinction Rebellion', der kræver et ophør af menneskeligt fremskridt og affolkningen af den menneskelige race.

Og samtidigt forbereder Israel sig på en invasion af Libanon og muligvis endda Iran, mens amerikansk/britisk-finansierede og trænede jakobinere i Hongkong bruger massevold og undergravende virksomhed i håb om at fremprovokere en militær konfrontation mellem USA og Kina.

Og alligevel er USA's præsident åbent imod Federal Reserves kontrol over den amerikanske økonomi og WTO's undergravning af suverænitet; kræver åbent afslutningen af britisk inspirerede neokoloniale krige, og søger en tilbagetrækning fra dem der er startet af Bush og Obama; og afviser endvidere åbent klimafanatikerens falske videnskab. Hvorfor har han ikke været i stand til at gennemføre sine intentioner?

Her er det, at renselsen af Lyndon LaRouches navn er altafgørende. LaRouche identificerede Federal Reserves onde og forfatningsstridige karakter allerede i 1950'erne og fordømte WTO, da den blev grundlagt i 1990'erne som et angreb på

suverænitet og udvikling; afslørede den antividenskabelige og den antihumane grønne bevægelse, da den opstod fra den racehygiejniske bevægelse efter 2. Verdenskrig; afslørede briternes rolle i at bruge USA som en "dum gigant" til at udkæmpe dens koloniale krige, startende med Vietnam-fiaskoen i Sydøstasien og fortsættelsen med Bush-Obamas krige i Sydvestasien.

Vigtigere er det, at LaRouche også fremsatte de nødvendige løsninger på disse katastrofer – løsninger som præsident Donald Trump hidtil ikke har fået fat i, enten fordi han ikke fuldt ud har forstået deres presserende karakter, eller fordi han gentagne gange, og magtfuldt, er blevet blokeret i sine bestræbelser på at gennemføre dem.

Det ene område, hvor Trump har haft succes med at vende undergravningen af amerikansk videnskab og teknologi, ligger i hans 'Kennedy'ske' erklæring om et lynprogram for at vende tilbage til Månen i 2024 og forberede koloniseringen af Månen og en mission til Mars. Underskriftsindsamlingen fra LaRouchePAC (se "Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen" på LaRouchePAC Action Center websiden), der opfordrer til at støtte denne mission, går imidlertid videre end Trumps erklæring om at foretage de nødvendige foranstaltninger for at missionen skal lykkes: et lynprogram til udvikling af fusionskraft til fremdrivning af rumfartøj for at kunne rejse til Mars; bringe alle de rumfarende nationer sammen for at opnå tilslutning til både rummissionen og fusionsindsatsen; og at "reformere eller eliminere de spekulative og rovgriske aspekter ved det internationale finansielle system", for at skabe de nødvendige kreditmekanismer til disse projekter.

Samarbejde mellem disse rumfarende nationer er kernen i LaRouches løsning på den globale krise – tilsammen vil USA, Rusland, Kina, Indien, Japan, og de europæiske kredse, der stadig er forpligtet til videnskabeligt fremskridt, ikke alene kunne indfri den "udenjordiske forpligtelse" til menneskelig udvikling af solsystemet og hinsides, men også repræsentere den nødvendige politiske kraft til at afslutte tyranniet af det britiske finansielle system og dets imperium ved at oprette et Nyt Bretton Woods-kreditsystem til at opbygge verden, som det kinesiske Bælte og Vej har vist. Det kunne redde landene i den avancerede verden fra depressionen og forfaldet, som de står overfor i dag på grund af City of Londons og Wall Streets bankerotte spillebuler.

Trump har kapaciteten til at forelægge hele dette program for det amerikanske folk ved at erklære frifindelsen af Lyndon LaRouche, som selvfølgelig blev beskyldt og retsforfulgt på et falsk grundlag af nøjagtigt de samme personer og institutioner, der nu er blevet afsløret for deres forræderiske bestræbelser på at afsætte selve præsidenten gennem "Russiagate" og andre ulovlige midler. Alt

dette er både presserende og umiddelbart muligt. Selvom det af pessimister betragtes som "de værste tider", er det op til os som "vores nations patrioter og verdensborgere" at skabe den bedste af alle mulige verdener.

Kampen er i gang

Den 29. august (EIRNS) – At vente med at sætte alt ind i kampen for LaRouches genoprettelsesprogram indtil det næste finansielle krak rammer, ville være at vente for længe. Hvis vi skal lykkes – og der er simpelthen ikke andet valg end at lykkes – må vi begynde nu, i dag. I løbet af de kommende dage og uger vil fremlægge dette program, ikke kun til den føderale kongres, men til delstatslige lovgivende myndigheder, amtsråd og byråd samt fagforeninger og andre grupper. Alle demokratiske præsidentkandidater må tage stilling til det. Vi vil gøre alt dette for at sikre, at LaRouches genopretningsplan bliver vedtaget som lov under den nuværende præsident, med hans støtte, før verden bliver kastet ud i en ny, værre depression, end den der begyndte i 2007-08.

Hvis denne nye depression får lov til at bryde ud, sammen med de krige der sandsynligvis vil ledsage den, hvad vil der være tilbage af menneskeheden, før det slutter? Det er der i virkeligheden ingen der ved.

Genopretningsplanen er afhængig af den påviste ekspertise af verdens mest fremtrædende økonomiske prognosemager i det 20. og 21. århundrede til dato, afdøde Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019). Det er vigtigt at mestre det grundlæggende. Vi vil befordre denne proces på enhver måde.

Der er to overlappende områder involveret: nationalt og internationalt. Den indenlandske del blev opsummeret af LaRouche i hans "Fire nye Love" af 8. juni 2014. (Se "The Four New Laws To Save the U.S.A. Now! Not an Option: An Immediate Necessity," EIR, June 13, 2014.)

Selv om artiklen har meget vidtrækkende implikationer, er den kun tre til fire sider lang, og bør læses sammen med nærværende leder. Men for vores formål opsummeres de fire love her: Den første lov er genindførelsen af Franklin

Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933 for at adskille Wall Streets spekulative 'junk'-aktiver fra hvad der skal forblive som et levedygtigt kommercielt banksystem. Kun ærlig bankvirksomhed, ikke spekulation, vil, hvis det skulle vise sig nødvendigt få føderal opbakning. Dette, snarere end den 23 billioner \$ store hjælpepakke til Wall Streets spillegæld, burde have været det første skridt, der blev taget i 2007-08. Denne gang vil de dårlige spille-gældsposter simpelthen blive udskilt, og afskrevet på en måde der ikke skader realøkonomien.

Den anden er "en tilbagevenden til et topstyret og nøje defineret system for nationalbankvæsen", hvilket henviser til modellen for præsident Lincolns "Greenbacks"-politik. Det vil sige, at den kredit, som Federal Reserve og vores nuværende, syge banksystem nægter at yde til brug for industri og landbrug, i stedet leveres til en lav rente af en føderal institution under det amerikanske finansministerium, underlagt den følgende begrænsning.

Den tredje lov specificerer "brugen af det føderale kreditsystem til at skabe en udvikling med højproduktive forbedringer af beskæftigelsen, med det formål at øge den fysiske økonomiske produktivitet og levestandard for personer og husholdninger i USA.. .."

Den fjerde kræver et forceret videnskabeligt program for at opnå kontrolleret termokernfusionskraft og en 'Måne-Mars-mission', der fører til menneskelig kolonisering af Mars. Kun sådanne videnskabelige lynprogrammer kan gennem videnskabelige og teknologiske afkast tilvejebringe de spring i produktiviteten, som kan genoplive vores økonomi efter årtiers forfald. (Samtidig giver det anledning til lynprogrammer for uddannelse af vores stort set ødelagte ungdom og vores arbejdsstyrke.)

Den internationale komponent af LaRouche-planen er integreret som en uadskillelig del af den. Den kræver, at de fire stormagter, USA, Kina, Rusland og Indien, indleder oprettelsen af et nyt globalt kreditsystem (ikke monetært, men kreditsystem) til erstatning for det forføjede, spekulative finanssystem i London, Wall Street og IMF. LaRouche kaldte dette "Det Nye Bretton Woods-system", fordi det genoptager den hensigt, som Franklin Roosevelt havde med det oprindelige Bretton Woods-system, samtidig med at det også tager ved lære af de fejl, der blev begået dengang. Systemet vil især være orienteret mod udviklingskreditter, der tillader massiv højteknologisk kapital-vareeksport fra den "avancerede" sektor til udviklingslande. På denne måde vil begge sektorer i fællesskab blive velstående, som Roosevelt havde til hensigt. Ellers vil det, som i det oprindelige Bretton Woods, være et system baseret på guldreserver, og relativt faste, dollarbaserede, valutapariteter – uden hvilke langsigtede kreditter med lave renter er umulige.

De fleste (men ikke alle) nutidige historikere er blinde for de rigelige beviser på, at hele Roosevelts indfaldsvinkel begyndte med disse spørgsmål om international udvikling. En større artikel planlagt til den kommende udgave af EIR den 6. september vil sætte dette på plads.

Alt imens vi kæmper for denne LaRouche-plan, vil vi i de samme institutioner fortsætte kampagnen for en renselse af LaRouches navn og frifindelse fra de falske anklager, som han i 1988 blev dømt og fængslet i fem år for.

Efter otte præsidentkampagner med adskillige tv-informationsindslag, kombineret med masseirkulation af nogle af hans skrifter og de store mediers dæmonisering af ham – medier, som ikke desto mindre insisterede på, at han var “ubetydelig” – har Lyndon LaRouche en massiv støtte i USA. De '99 %' af disse tilhængere er ikke medlemmer af nogen organisation, som er offentligt forbundet med LaRouche, men de har en tendens til at være de organiske ledere blandt deres venner og medarbejdere. Sammen med disse ældre generationer bliver studerende på universitetsområder på ny gjort bekendt med LaRouches ideer.

Nu er tiden inde til, at ældre veteraner deltager sammen med unge rekrutter i den form for ubønhørlig, uindskrænket kampagne, som sjældent, hvis nogensinde tidligere, er set i dette land. En kampagne vi skal vinde på trods af alle odds.

[Helikopterpenge og grøn økonomi vil ikke finansiere Måne-Mars-missionen, Artemis](#)

Den 28. aug. (EIRNS) – Den amerikanske præsident Donald Trump og den britiske premierminister Boris Johnson opfordrer begge til massive infrastrukturelle og industrielle udviklingsprojekter for deres nationer, men begge fortsætter blindt med at ignorere den, nu meget åbent anerkendte, finansielle sammenbrudskrise, som Europa og USA står overfor. Boris Johnson suspenderede i dag Parlamentet fra den 9. september til den 14. oktober, med “dronningens tale” den sidste dag, hvor den nye regering under Johnson vil annoncere sit program. Ifølge Johnson vil dette omfatte enorme udgiftsstigninger til øgede lønninger, sundhedspleje, teknologi, infrastruktur og mere til. Der nævnes ikke noget om hvorledes

programmet skal finansieres, eller det forhold, at City of London og Bank of England i det væsentlige indrømmer, at systemet er bankerot og klar til at bryde sammen, og kræver "helikopterpenge" (som den økonomiske kvaksalver Milton Friedman og tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke på bizar vis kaldte det), flere kvantitative lettelser og negative renter, i et hektisk forsøg på at holde tingene oppe i et par uger eller måneder yderligere. Endnu værre er det, at de kræver, at kreditgivning omdirigeres fra produktive investeringer (som udleder kulstof, ikke sandt) til spildte og uproduktive "grønne" molboprojekter.

Desværre kan meget af det samme siges om præsident Trump, der i dag i et tweet roste de negative rentesatser, der nu er gældende i Tyskland: "På G-7 i Frankrig var alle de andre ledere svimle over hvor lave deres renteomkostninger er blevet. Tyskland "bliver faktisk betalt" for at låne penge – NUL RENTE PLUS! Den amerikanske centralbank på bar bund! "Men som Lyndon LaRouche aldrig undlod at påpege, er penge dumme, i modsætning til kredit, der er baseret på skabelsen af en fysisk virkelighed i fremtiden. At pumpe penge ind i et vildt spekulativt system, uden retning, uden at dirigere denne kredit mod et produktivt resultat er årsagen til den voksende krise i det vestlige finanssystem. Det var det geniale i Alexander Hamiltons kreditsystem, som kun anerkendtes af et par værdifulde præsidenter, såsom Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt.

Men heldigvis har præsident Trump søsat et hasteprogram for at vende tilbage til Månen og til at opbygge en industriel kapacitet dér for at forberede en menneskelig kolonisering af Mars – Artemis-projektet. Jack Kennedys Apollo-program skabte et afkast til den reelle økonomi på cirka 14:1, for hver dollar der blev investeret, gennem nye teknologier med anvendelser på tværs af den produktive platform i de nationale og globale økonomier. Det inspirerede en generation af unge til den menneskelige races potentiale, for virkelig at bemægtige sig herredømmet over Jorden og solsystemet. Denne inspiration blev druknet i narkotika, miljøflip, konstante krige og kulturel dekadence, da de britisk-styrede "68'ere" systematisk knuste det amerikanske system gennem den britiske frimarkedsideologiske overtagelse af nationen. "Green New Deal" og fanatikerne bag "Extinction Rebellion" er i dag en ond og folkemorderisk udvidelse af "68ernes" degeneration.

Kan Trumps Artemis genoplive den amerikanske ånd? Hvis verdens rumfarende nationer samles, er det absolut en mulighed. Hvis Rusland, Kina, Indien, Japan og den europæiske indsats i rummet forenes i dette store amerikansk ledede projekt, kan de sammen både erobre rummet for menneskeheden, mens de også samarbejder om at håndtere sammenbruddet af det finansielle system gennem en ny Bretton Woods-aftale – for at vende tilbage til et kreditsystem, eliminere de 1,5 billioner \$ i værdiløs spillegæld og iværksætte en reel udvikling. Kinas

Bælte & Vej er modellen der, for udviklingslandene, beviser, at de omsider kan gøre en ende på fattigdom og udvikle sig som moderne industrinationer.

Schiller Instituttet mobiliserer i begyndelsen af september internationale aktionsdage for at bringe hele menneskeheden, især ungdommen, sammen om støtte for Måne-Mars-missionen, for at skue til stjernerne, og for at afvise vor tids flagellanter fra klimaforandringsbevægelsen. Vore børn må ikke misbruges og plages af de psykotiske "dommedagskulter", der nu betragtes, som om de var baseret på videnskab. Vore børn fortjener at blive behandlet med menneskelig værdighed, med potentialet til at opleve glæden ved kreative opdagelser, og at stræbe efter at bringe udvikling til deres generation og deres efterkommere i løbet af deres korte, men kostbare tid på denne Jord, eller på andre himmellegemer. En fælleserklæring, der oversættes til mange sprog, vil blive uddelt på universiteter i hele Europa, USA, Afrika, Asien og Latinamerika. Det er tid til handling.

Det bundløse 'Jackson Hul'

Den 27. august (EIRNS) – G7-nationerne har lige på blændende vis stillet deres institutionelle politiske fallit til skue på deres topmøde den 24.-26. i Biarritz, Frankrig, idet de undgik enhver diskussion af de alvorlige problemer, som kloden står overfor, og omhyggeligt undgik det enkelte, altafgørende sag for menneskeheden: Den uafvendelige bankerot af hele det London-drevne transatlantiske finansielle system og mødet den 22-24. august i Jackson Hole mellem centralbankfolk og andre finansielle koryfæer, der opfordrede til et "regimeskifte i pengepolitikken" for at forsøge at holde deres imperium intakt.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte til europæiske medarbejdere den 26. august: "Den virkelige historie er, at der på mødet i Jackson Hole blev erklæret et regimeskifte i pengepolitikken og udsigten til 'helikopterpenge', hvorved de grundlæggende fjernede de sidste aspekter af regeringernes suverænitet ved at give centralbankerne myndighed til så at sige at 'gå direkte', hvilket betyder at pumpe penge både ind i den officielle stat, men også ad private kanaler – og naturligvis skal alt dette også finansiere 'the Green Deal'. Dette er præcis, hvad Hitlers rigsbankdirektør, Hjalmar Schacht, gjorde."

Zepp-LaRouche gik videre og mindede lytterne om, hvordan Lyndon LaRouche i en berømt offentlig debat i december 1971 med den fremtrædende liberale økonom Abba Lerner ved Queens College i New York City hakkede Lerner til plukfisk ved at få ham til at indrømme, at han troede Schachts politik med at åbne sluserne for finansiering af nazisternes krigsmaskine var den rigtige politik – og at hvis bare andre politikere havde gjort det, som Schacht sagde, ville Hitler ikke have været "nødvendig."

Hvad centralbankfolkene i Jackson Hole, ledet af Bank of Englands Mark Carney, foreslog, er intet andet end en nymodens version af den samme schachtianske hyperinflationariske redning af deres fallerede finanssystem – hvilket har de samme politiske egenskaber i dag som det havde dengang: fascisme.

Den gamle verdensorden er hurtigt ved at gå under, i en grad så endog talerør for London som dagbladet The Guardian tvinges til med bedrøvelse at indrømme, at G7-mødet efterlod sig få spor af, at det nogensinde fandt sted ... men der var en klar fornemmelse af, at den etablerede orden fik sin sidste olie. "Arkitekterne og fortalere for denne gamle orden er imidlertid konstitutionelt ude af stand til at skabe en ny, der fungerer for menneskeheden, understregede Zepp-LaRouche. I stedet trækker de verden ned i en malstrøm af fascistiske grønne politikker – ned i et bundløst 'Jackson Hul'.

Det ses i den seneste udvikling i Italien, hvor briterne og deres allierede forsøger at konsolidere et grønt statskup ved at indsætte en regering, der er forpligtet til "en paradigmeændring vedrørende miljøet, et 100 % bæredygtigt land". Det ses også halvvejs rundt om planeten i Amazonas-regionen, hvor den franske præsident Macron står i spidsen for en løgnagtig kampagne i grønne internationale medier og sociale netværk, for at nedtrømle den brasilianske suverænitæt ved at "hjælpe" dem med at håndtere amazone-brandene.

I lyset af denne altoverskyggende strategiske virkelighed kritiserede Zepp-LaRouche igen dem i USA og Europa, der foreslår at fortsætte konfrontationskursen med Kina og Rusland. "Dette er virkelig forkert," sagde hun. "Der er absolut ingen problemer hvad angår de strategiske spørgsmål, der kan løses uden Rusland; og der er ikke et eneste økonomisk problem, der kan løses uden Kina, især med dette truende økonomiske sammenbrud og hyperinflation" – Kina, som trods alt er det eneste lokomotiv for egentlig fysisk økonomisk vækst i verden i dag.

Zepp-LaRouche tilslutter sig kraftigt den tilgang, der tidligere i denne uge blev taget af Kreml-talsmanden Dmitry Peskov, som opfordrede til, at det næste G7- eller G8-møde, der vil blive afholdt i USA, inkluderer ikke alene Rusland,

men også Kina og Indien. Dette forslag ligner Lyndon LaRouches opfordring til en 'Fire-Magts tilgang med USA, Rusland, Kina og Indien til løsning af planetens centrale problemer, især krisen i det internationale finanssystem.

For at få den nødvendige politiske diskussion om det faldefærdige britiske system, deres fascistiske forslag der blev udstillet i Jackson Hole, og vigtigst af alt, de politiske foranstaltninger der er nødvendige for at få et klassisk nyt paradigme, vil den internationale LaRouche-bevægelse afholde aktionsdage på universitetsområderne i den første del af september, både overalt i USA såvel som i et lille dusin lande internationalt. Denne indledende aktion vil, med Zepp-LaRouches ord, være "en appel til verdens unge om at transformere den menneskelige art, ved at sikre at mennesket bliver en rumfarende art, og at der er principper der indebærer, at dette grønne fascistiske sludder er helt forkert."

Britisk centralbankdirektør lancerer 'grønne' angreb på USA og på dollaren

Den 26. aug. (EIRNS) – Direktøren for Bank of England kom til Federal Reserves bankkonference i Jackson Hole, Wyoming, i sidste uge og sagde, at den amerikanske dollar, indenfor handel og investeringer, burde udskiftes med en digital verdensvaluta. Mark Carney lovpriste den digitale valuta "Libra" – foreslået udstedt af Facebook – som den amerikanske kongres forsøger at stoppe. Men Mark Carney sagde, at de globale digitale penge ville blive bedre kontrolleret af Bank of England og andre store centralbanker. Han gjorde dermed Facebooks "Zuck Bucks" til sin forsøgskanin.

Værdien af dollaren, beklagede Carney, gør det sværere og sværere for hans Bank of England, Fed og andre centralbanker, at vedblive med at redde City of London og Wall Street og Tokyos megabanker, som de har gjort i mere end 10 år siden den globale finansielle nedsmeltning i 2008. Selv "kvantitative lempelser", endog negative renter, fungerer ikke mere, og endnu et finansielt krak truer.

Carney bebrejdede regeringerne og især den amerikanske dollar. Han fik støtte til sin britiske imperiale arrogance fra den enorme (6.5 milliarder \$) private kapitalfond på Wall Street, BlackRock LLP, som kom til symposiet i Wyoming med et forslag om at overføre styringen af de offentlige budgetter til centralbanker

som Bank of England og Federal Reserve. Disse ville blot trykke pengene og få deres "eksperter" til at fortælle regeringerne, hvordan de skal bruge dem, foreslog BlackRock.

Og investeringerne ville være "grønne", hvilket ville smide billioner af kroner væk til tilbagestående "grønne" teknologier som enorme solfarme, mens kulraft og olie blev afviklet med tunge "kulstofafgifter".

Det ville gøre det af med hvad der er tilbage af amerikansk industriel kraft, som allerede er blevet trukket ned af årtier med britiske frihandelsaftaler, "afindustrialisering," narkotikaepidemier...

Man må forstå, at Det amerikanske Systems økonom og statsmand Lyndon LaRouche ikke ville have fundet sig et minut i Mark Carneys arrogante imperialistiske krav. Han var den store modstander af britisk imperialism – finansiell og geopolitisk – i et halvt århundrede. Hvis præsident Donald Trump ville bane vejen for en posthum frifindelse af den uforskyldt retsforfulgte Lyndon LaRouche, måtte Bank of Englands Carney og BlackRock æde deres ord.

I virkeligheden er den amerikanske dollars dominerende rolle i international handel og investeringer – en hindring, efter hr. Carneys mening, for centralbanker der styrer verden med deres digitale verdensvaluta – i dag den eneste rest der er tilbage af præsident Franklin Roosevelts vellykkede kredit- og valutasystem fra Bretton Woods. Bretton Woods tillod stabile valutaer og en stærk vækst i produktivitet og produktion i USA og Europa i 30 år efter anden Verdenskrig.

Richard Nixon opgav Bretton Woods-systemet i 1971 under pres fra Londons banker, hvilket gav dem det spekulative kasino med "flydende valutakurser", som de ønskede, med 5,5 billioner \$ per dag i valutahandel, hvoraf 99 % er ren spekulation.

LaRouche foreslog at genskabe et Bretton Woods-system, denne gang med kredit også for udviklingslandene, til grundlæggende infrastruktur og industrialisering – lige som Kina yder i Asien og Afrika under sit Bælte- og Vejinitiativ. Han sagde, at dette nye Bretton Woods kunne iværksættes af de fire magter, der i dag ikke bøjer sig for "nye grønne aftaler" – USA, Kina, Rusland og Indien. I spidsen for Måne- og Mars-rummissioner og nye nukleare og fusionsteknologier, kan disse nationer, og andre der slutter sig til dem, revolutionere den menneskelige arts kræfter og menneskets kreative åndsevner. Lad hr. Carney blive grøn af misundelse.

Verden står ved en skillevej: En ny mørk tidsalder eller en ny renæssance

Den 21. august (EIRNS) –Tegnene på det igangværende nedbrud af det transatlantiske finansielle system eskaleres. Panikniveauet i den finansielle sektor blev demonstreret med opfordringen til at udstede "helikopterpenge" til bortforklaring af sammenbruddet af boblen af derivater og 'gearet' gæld til en værdi af \$ 1,5 milliarder. BlackRock, den største private kapitalforvalter i verden, har udarbejdet et papir til mødet i Jackson Hole, Wyoming, der finder sted i slutningen af denne uge, den 22.-24. August, og hvor mange af de øverste bankfolk og finansielle regeringseksperter fra hele verden samles. De kalder deres forslag for en "regimeændring" af det finansielle system, idet de ophæver centralbankernes såkaldte "uafhængighed" . Langt fra at være en opfordring til national bankvirksomhed – som er en central del af Lyndon LaRouches program til at gendanne det amerikanske system – er det, som de foreslår, at fusionere regeringerne og centralbankerne og fremme det, de kalder "direkte investeringer", eller direkte levering af penge til enhver nødlidende bank, der har brug for det. Hvad som helst, for at holde den afledte boble flydende i et par uger eller højst måneder. Dette var præcis, hvad LaRouche advarede om med sin berømte "Trippelkurve" eller "Typiske Kollaps Funktion", det pædagogiske redskab, som han udviklede i 1995, og som på en forbløffende, men enkel og overbevisende måde viser, hvordan de økonomiske og monetære aggregater bevæger sig i en hyperbolsk retning opad til et bestemt punkt, mens realøkonomien bevæger sig nedad og slutteligt går under, hvilket forårsager sammenbruddet af de finansielle aggregaters reelle, bagvedliggende, værdier. Vi er nu nået til det punkt, hvor enhver form for likviditetstilførsel, man kan forestille sig, ikke vil være tilstrækkelig til at opretholde denne boble. Vi er på vej mod den 'perfekte storm' uden andre tilgængelige løsninger end omdannelsen af hele systemet i retning af LaRouches Fire Love: Glass-Steagall; nationalisering af centralbankerne og oprettelsen af nationale banker i overensstemmelse med Alexander Hamiltons principper (eller 'Kreditanstalt für Wiederaufbau' i efterkrigsopbygningsplanen i Tyskland) og derefter etablering af et nyt, internationalt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system. Dette vil skabe kapaciteten til at etablere et forceret program for fusion, for rumforskningssamarbejde og for samarbejde med Kina om den Nye Silkevej, og dermed udvikling af hele verden.

I USA blev præsident Trumps opfordring til en forceret Måne-Mars-mission, Artemis-projektet, præsenteret på et møde i 'National Space Council', der blev afholdt i Virginia den 20. august; det blev fremført, at det haster med nukleare fremdrivningssystemer, hvis man skal rejse til Mars uden den fysiske overlast der følger af stråling, og som ville være resultatet af den ni måneders rejse ved hjælp af kemisk fremdrift. (Faktisk vil alene en fusionsraket, der forkorter turen til et antal dage, åbne mulighed for regelmæssige rejser til Mars – hvilket er grunden til, at et forceret program for fusion skal lanceres samtidigt med Måne-Mars-programmet.) For både Artemis Projektet og fusionsenergiprojektets vedkommende, vil alene et uhindret internationalt samarbejde mellem de førende videnskabelige nationer i verden kunne opnå de nødvendige resultater. Det er netop denne form for internationalt samarbejde, der også kræves for at gennemføre transformationen af det globale finansielle system gennem et nyt Bretton Woods.

Mod denne håbefulde og optimistiske vision for fremtiden har de døende rester af Imperiet iværksat den mest massive kampagne for adfærdsmodifikation – dvs. hjernevask – i moderne historie. En uge med kulturel og videnskabeligt vanvid skal gennemføres internationalt fra den 20. til 27. september, centreret i FN's generalforsamling på Manhattan, hvor man kræver, at alle disse ideer om videnskabelig udvikling af den menneskelige race fuldstændigt skrottes – at enhver videnskabelig indsats i grænseområderne for menneskelig viden... om rummet, om at gentage solens vidunder gennem fusionskraft, om at fremme evnen af en ekspanderende menneskelig race til at medvirke i universets udvikling – alt dette sættes i stå for at "redde planeten" fra ikke-eksisterende antropomorfe (menneskeskabte, red.) klimaændringer. 'Den lille kylling' fra børnehavens rim, var ikke nær så sindssyg som denne massepsykose, der spredtes af misbrugte børn, stofmisbrugere, og onde hjerner, der ønsker at redde et døende økonomisk system på bekostning af den menneskelige race. Valget er klart – vær med i udviklingen af universet og frigørelsen af menneskelig kreativitet i de mange kommende generationer gennem videnskabelig fremgang og kulturel skønhed, eller se menneskeheden blive drevet ind i en ny mørk tidsalder og sandsynligvis termonuklear krig. Vi befinder os nu i det øjeblik i historien, som Lyndon LaRouche oprettede denne organisation med henblik på.

[Optimismen i LaRouches Fire Love og](#)

Trumps Måne-Mars mission

Den 19. august (EIRNS) – En af nationens dominerende nyhedskilder fandt anledning til at undersøge ligheden mellem de grønnes ideologi med “klima-nødsituationen”, der hævder, at mennesker ødelægger Jorden – og gerningsmændene bag masseskyderierne, der mener, at “nødsituationen” opfordrer til at dræbe mennesker. Washington Post bekræftede vores beskrivelse af disse mordere som “økofascister”; og bemærkede, at disse drastiske scenarier for klima-nødsituationen kan medføre, at nogle mennesker foretager “alvorlige handlinger.”

LaRouches politiske aktionsudvalg, (LPAC), har forklaret denne virkelighed i masseomdelte skrivelser for at redde landet fra de katastrofer, som en dyb kulturel pessimisme forårsager. Denne ideologi, der fremkalder kulturel pessimisme, især blandt unge, er ikke blot dødbringende, men forkert. Menneskeheden forbedrer tilstanden af sit omgivende fysiske miljø. Dette gøres ved at lave transformationer, fra videnskabelige gennembrud til nye teknologier med højere energitæthed og større produktivitet. Vi kan også give dette miljø en langt større udstrækning: vi kan tage ud i rummet, udforske og udvikle det. Disse forandringer kræver flere mennesker, og understøtter en større menneskelig befolkning.

På baggrund af sit livs arbejde for en kultur med videnskabelige gennembrud og missioner med store menneskelige infrastrukturprojekter, udviklede den store økonom og statsmand Lyndon LaRouche hans fire kardinal-love fra 2014. De begynder med princippet om Glass-Steagall-bankregulering og den brug af Hamiltons metode til at skabe nationale kreditinstitutter for industri og infrastrukturudvikling. Men mere vigtigt specificerer LaRouches love brugen af denne kredit til at fremme de mest avancerede teknologier, der beforder de største spring i energi-gennemstrømnings-tætheder og arbejdskraftens produktive evner. Det indebærer et forceret lynprogram til udvikling af fusionsenergi og plasmateknologier, og et forceret program for rummets udforskning, i lighed med Apollo-projektet lanceret af præsident Kennedy.

Disse forcerede programmer, som LaRouche specificerede, skal ske i samarbejde med andre stormagter, især Kina, Indien og Rusland; og han opfordrede disse nationer til at gå i spidsen for oprettelsen af et nyt Bretton Woods system for kredit-og valuta for at gennemføre dem.

Lige nu, kan disse store handlinger trække USA og Europa ud af ‘kløerne’ af endnu en “stor recession ” og væk fra vejen mod endnu et kommende finansielt nedbrud. Med udgangspunkt i “Projekt Artemis ” Måne- og Marsmissionen, som er annonceret af præsident Donald Trump, vil LaRouches tilgang skabe gennembrud,

der omdanner grænserne for menneskelige aktiviteter og økonomisk produktivitet.

Der er ingen grund til at presse 'Federal Reserve Bank' og andre centralbanker til at trække os alle ned i det mørke skyggeland med negative rentesatser. Ved at skabe stigende menneskelig produktivitet sikrer LaRouches tilgang faktisk ny reel velstand og overskud af arbejdskraften!

Vor tids store øjeblik må finde et stort folk

Den 11. juli (EIRNS) – De overraskende og uventede udviklinger i de seneste uger har ført USA og verden frem til et vendepunkt i flere nært beslægtede kampe, eller flere aspekter af den samme kamp. Et aspekt er at skabe enighed blandt de fire store anti-imperialistiske stormagter, USA, Rusland, Kina og Indien. Nu, endnu en gang, befinder verdens spekulative, London-centrerede finanssystem sig ved afgrunden af en krise, der er værre end den der brød ud i 2007. For at afværge det havde den afdøde statsmand og økonom Lyndon LaRouche længe foreslået, at de fire nationer skulle slutte sig til hinanden og indlede et nyt globalt system, et kreditsystem snarere end et finansielt system. Værdiløse spekulative beholdninger vil blive sat igennem konkursbehandling, og faste valutapariteter genindføres. Den nye institution vil udstede lavt forrentede kreditter i stor målestok til udviklingsprojekter rundt omkring i verden, som Kinas enorme Bælte- og Vejinitiativ – et globalt program for infrastruktur som 123 nationer har underskrevet samarbejdsaftaler med. Det nye internationale kreditsystem vil blive inspireret af Franklin Roosevelts design til det oprindelige Bretton Woods-system, som blev forvansket efter hans død. Et sådant nyt globalt kreditsystem vil bogstavelig talt gøre en ende på imperialismen fra den ene dag til den næste, da dagens herskende London-centrerede spekulative finanssystem, som omfatter Wall Street, Den Internationale Valutafond og lignende, er synonymt med imperialismen; det er faktisk den eneste imperialismen der eksisterer i dag.

I takt med at disse fire stormagter retter ind efter hinanden, vil de kvæle krigsprovokationer – som hovedsagelig er britiske, eller britisk orienterede, og pacificere krigszoner.

Et andet aspekt er kravet om at menneskeheden er udfarende fra dens hjemmeplanet med henblik på at udforske og i sidste ende kolonisere månen, solsystemet og derudover, som Lyndon LaRouches samarbejdspartner, den store tysk-amerikanske rumforsker Krafft Ehrlicke, kaldte "det udenjordiske imperativ" (forpligtelsen fra det ydre rum –red), som en moralsk nødvendighed. Det er sådan 1. Mosebog må forstås. Mennesket i Guds billede er ikke jordbundet; han er universel som sin skaber og en udødelig art. Da de samme fire stormagter også er de store rummagter (sammen med Japan og andre), åbner rumforskning og -kolonisering sig øjeblikkeligt som et felt for deres samarbejde.

Tæt forbundet hermed er kampen for at sætte en stopper for det britisk dirigerede kupforsøg mod den legitime valgte amerikanske præsident, Donald Trump, et kupforsøg som stadig fortsætter på trods af at Mueller-rapporten fastslog, at der var "intet samarbejde [med Rusland]". Som millioner af amerikanere nu forstår, var den udenlandske magt, der blandede sig i valget i USA i 2016 og senere, London, og ikke Moskva, fordi London vidste, at en præsident Trump ikke ville være deres villige 'skødehund', ligesom vore seneste præsidenter eller en Hillary Clinton, som ikke ville vove at bryde ud af det "specielle forhold" med det Britiske Imperium for at samarbejde med Rusland, Kina og Indien. De iværksatte i stedet uendelige udenlandske krige baseret på britiske løgne, som tidligere premierminister Tony Blairs "uredelige dossier" om irakiske masseødelæggelsesvåben.

Man kan forestille sig den rædsel, med hvilken London erfarede hvordan gennembruddet i forhandlingerne mellem præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong Un i 'den demilitariserede zone' (DMZ) var blevet forberedt, igennem et tæt samarbejde mellem præsident Trump og Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Kina, og også Indiens premierminister Narendra Modi. Putin havde mødtes med Kim under forberedelserne, og Xi foretog et statsbesøg i Nordkorea umiddelbart før hans møde med Trump i slutningen af juni. Processen fortsætter intensivt, selv om den falske nyhedspresse hellere ville ignorere det. I mellemtiden forsøger de samme fire stormagter at forhandle om en eventuel fredsftale i Afghanistan.

Den 4. juli mindede præsident Trump amerikanerne og andre om, hvorfor Den amerikanske Frihedskrig blev udkæmpet, og mod hvem – det samme Britiske Imperium. Millioner lærte også fra denne tale for første gang, at menneskeheden vil rejse til månen igen i 2024, denne gang for at industrialisere Månen og søsætte missioner til Mars, som Lyndon LaRouche forudsagde i sin berømte halvtimes TV-kampagnevideo i forbindelse med det Demokratiske Partis præsidentnominering i 1988, "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars). Den 20. juli fejrer verden 50-årsdagen for Apollo 11's landing på månen, en dag der fejres internationalt af Schiller Instituttet i denne ånd.

Derefter afslørede Storbritanniens ambassadør i Washington, Sir Kim Darroch, i en række notater, der blev lækket den 7. juli, sig selv som en fjende og en medsammensvoren mod den amerikanske præsident, og blev tvunget til at træde tilbage den 9. juli.

Således har en række pludselige, uventede begivenheder afsløret, hvor tæt vi er på sejr i denne mangesidige kamp. For alle dem, der tænker 50 år tilbage, til Apollo 11, kan det virke som om vi er tæt på at realisere John Kennedys planer og drømme, som blev afbrudt af det britisk inspirerede snigmord på ham, tillige med mordene på hans bror Bobby og Martin Luther King.

På det tidspunkt syntes det som om, at ingen trådte frem for at bære faklen videre fra de tre. På en måde er det sandt – ingen af deres nærmeste medarbejdere trådte frem. Men i en dybere forstand var det Lyndon LaRouche, der trådte frem. Han fulgte denne vej via en genopdagelse af de videnskabelige principper for økonomi. Første gang han kom i rampelyset var da han fremlagde en korrekt prognose for Nixons ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i 1971, en prognose der tidligere var blevet spottet af alle "anerkendte" økonomer. LaRouche forstod den forfatningsmæssige institution i det amerikanske præsidentskab, arbejdede indenfor denne, og deltog i otte præsidentkampagner. Blandt andre historiske præstationer, fik han i 1983 præsident Ronald Reagan overtalt til hvad sidstnævnte kaldte Det strategiske Forsvarsinitiativ ("Strategic Defense Initiative", SDI, -red.) som et alternativ til kernevåbnenes "gensidigt sikret ødelæggelse", samt en global udviklingspolitik.

LaRouches forslag til Moon-Mars-missionen stammer fra hans Strategiske Forsvarsinitiativ.

For dette blev LaRouche udsat for falske anklager og sendt i fængsel i fem år af den samme britisk inspirerede gruppe, som har forsøgt at ramme præsident Trump, herunder den samme korrupte anklager, Robert Mueller. Men fængslingen stoppede ham ikke. Fra fængslet udtænkte han planen, der dengang blev kaldt "Productive Triangle" ('den Produktive Trekant'), som senere blev til Kinas Bælte- og Vejinitiativ, der i den grad har ændret verden, og for eksempel bragt håb til Afrika. LaRouches navn må renses, befris for besudlingen fra de falske anklager, så hans ideer kan udbredes yderligere for at sikre den sejr, der nu er inden for rækkevidde.

Nu, i dag, er et stort øjeblik indtruffet, for at finde et stort folk der kan vinde denne kamp.

Styrer præsidenten udenrigspolitikken igen? Godt!

Men hvem vil stoppe det globale økonomiske sammenbrud?

Den 1. juli (EIRNS) – I en international strategisk webcast i dag noterede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sig med glæde, at præsident Donald Trump og den nordkoreanske formand Kim Jong Un genoplivede “Singapore-ånden” i weekenden, som de tidligere havde etableret i juni 2018. I amerikanske termer, sagde hun, kan den fuldstændige overraskelse, som Trump fremkom med i DMZ (den demilitariserede zone) – efterfulgt af møder med præsidenterne Xi Jinping i Kina og Vladimir Putin fra Rusland, som hjalp det med at ske – repræsentere en tilbagevenden til politisk beslutningstagning fra præsidenten. Dette flankerer de velkendte “høge” fra det Britiske Imperiums krigsparti. Det er meget lovende, sagde Zepp-LaRouche, og blev opfattet således af de andre stormagter på G20-mødet. Der er god grund til optimisme, at det også blev betragtet sådan af det amerikanske folk. Den japanske regering kan også spille en vigtig rolle i dette; måske bliver en ny “asiatisk sikkerhedsarkitektur” diskuteret for at stoppe spredningen af atomare mellem- og kortdistancemissiler.

Men det afgørende er, at præsident Trumps møder med Xi og især med Putin ikke blev saboteret denne gang af krigspartiet!

For kun to uger siden var præsidenten blevet presset til krig indenfor 10 minutter med Iran, og forræderisk holdt udenfor de hemmelige planer om at begå cyberbombning af det russiske elektricitetsnet – en krigshandling mod en supermagt. Storbritanniens regering har tidligere presset præsident Trump til militære angreb med forfalskninger. I årtier har det amerikanske krigsparti i Kongressen og Det Hvide Hus optrådt som så mange britiske imperiale Haushofere, Churchill’er og Mackindere. I en republik er det en patriotisk præsident der fører udenrigspolitik, især med andre stormagter. Hvis præsident Trump kan genoprette dette, kan han få amerikanernes samlede støtte.

Men disse stormagter gjorde intet på G20-mødet for at håndtere krigens barske oprindelse og følgesvend, økonomisk sammenbrud. Verdensøkonomien er i tilbagegang, med truslen om endnu et, værre økonomisk tilbageslag. Se EIR’s særlige 5. juli-udgave, “The Bitter Truth About The Economic” Recovery.” Den nødlidende Europæiske Union er ubrugelig i denne krise. Lyndon LaRouche

insisterede i to årtier, indtil sin død, på at lederne i USA, Kina, Rusland og Indien må tage føringen, om muligt med andre suveræne nationer, udelukke briterne og iværksætte et nyt Bretton Woods-kreditsystem, lige som det Franklin Roosevelt forestillede sig efter Anden Verdenskrig. LaRouches økonomiske principper, herunder Glass/Steagall-bankopdeling og en hamiltonisk nationalbank, er vejen ud af faren, og må omsættes til handling af disse magter.

Det vil kræve et nyt kredit- og pengesystem

Den 10. juni (EIRNS) – De store centralbanker fortsætter med at kæmpe sig tilbage til de kvantitative lempelsesordninger, som de alle brugte til at trække City of London og Wall Street-bankerne gennem det sidste sammenbrud – et varsel om at et andet nærmer sig. Federal Reserve, som efter 10 år endelig øgede sin diskonto i 2018, har igen sænket den; formand Jerome Powell sagde: Betragt ikke de rednings-foranstaltninger der blev brugt under det sidste krak som “ukonventionelle” – de vil blive brugt igen. Efter at Den Europæiske Centralbank tilsyneladende ville fastholde sin diskonto uændret i et år den 6. juni, tilbragte dets præsident Mario Draghi dagene derefter med at sprede rygter og lækager om, at bestyrelsen i virkeligheden diskuterede rentenedsættelser og øgede opkøb af virksomheds- og statsobligationer fra private banker. Den Canadiske Centralbank vendte “modstræbende” tilbage til at sænke renten. Det samme gælder for de andre.

Skal vi tro på, at centralbankerne, blot “støtter en fortsættelse af udvidelsen”? Stagnerende og lav løn, som “udvidelsen” har bestået af siden sammenbruddet i 2007-08, er stoppet i Europa, og aftager i USA. Centralbankerne ved, og indrømmer, at billioner af gælden hos stærkt forgældede selskaber og superforgældede “zombiefirmaer” nu vil misligholdes under disse forhold, hvilket vil udløse et krak, der starter i en del af de finansielle markeder – “det sædvanlige blodbad” som Bank of Americas administrerende direktør, Brian Moynihan, tørt udtrykte det i en advarsel til den økonomiske klub i New York den 5. juni. Han burde vide det: BoA er den største gearede långiver siden sammenbruddet af alle megabankerne, og har solgt sin “junk-gæld” til ikke-banker som private kapital- og hedgefonde, hvilket nu “bekymrer” Moynihan.

Endnu et finansielt krak vil knuse realøkonomierne i Europa og USA, som endnu ikke er blevet genoprettet, og efterlade dem fuldstændigt ødelagte. De "Fire Love", som Lyndon LaRouche kaldte en presserende nødvendighed den 8. juni 2014, må vedtages hurtigt nu – i særdeleshed Glass/Steagall-adskillelsen af kommercielle banker fra det spekulative kasino og udstedelsen af store mængder af national kredit til ny, høj energitæt og højteknologisk grundlæggende økonomisk infrastruktur.

Den russiske præsident Vladimir Putins nøgterne kommentarer til St. Petersburgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) var vigtige: Den korte globale vækst (gennem flere alvorlige kriser) efter afslutningen af Den kolde Krig sluttede resolut med den globale krise i 2008-09, og siden da er påstået "BNP-vækst" afkoblet fra væksten i handel med fysiske varer, der næsten ikke er øget. "Kvantitativ lempelse og andre foranstaltninger undlod at løse problemerne og skubbede dem kun ud i fremtiden." Ved at vende tilbage til den politik nu, bekræfter centralbankerne, at Putin har ret.

Lyndon LaRouche sagde i en videooptaget tale til en konference i Rusland på bunden af det økonomiske sammenbrud i 2009 efter den finansielle krise, at kun et nyt kreditsystem – ikke et monetært, men et kreditsystem – kunne iværksætte et reelt økonomisk opsving. Teksten til disse bemærkninger, "Aftale blandt fire magter kan afværge et totalt sammenbrud", offentliggøres i den 14. juni, 2019-udgaven af Executive Intelligence Review. Ved at identificere de initiativtagende magter som Kina, Rusland, USA og Indien, specificerede LaRouche: "Menneskehedens fremtid, selv om det er nogle generationer borte, afhænger nu af udviklingen af Månens kolonisering som et produktionscenter for at bygge dele af udstyr, der vil bringe mennesket videre til koloniseringen af Mars. Dette vil være en grundlæggende ændring i karakteren af menneskets tilsyneladende skæbne i løbet af denne periode". Denne "videnskabelige drivkraft" for kreativitet og produktivitet udgjorde en anden af LaRouches økonomiske "Fire Love" i 2014.

De store projekter på Jorden og i Solsystemet er der til at blive gennemført med et nyt kreditsystem; Kina har med sit Bælte- og Vejinitiativ iværksat processen. I USA ligger de store projekter umiddelbart foran os i udviklingslandene Mexico og Mellemerika, og er allerede blevet foreslået i en eller anden form til Trumps regering. For at gennemføre dem – og for at forhindre det ødelæggende forestående finanskrak – kræves der et nyt kreditsystem fra de fire magter, som LaRouche foreslog det.

Betydningen af det andet Bælte- og Vejforum – det nye paradigme tager form

Den 1. maj (EIRNS) – Afslutningen af det historiske andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde i Beijing har sendt positive chokbølger rundt om i verden, hvilket kan og må være en tilskyndelse til at bringe USA ind i det nye paradigme. Regeringer i hele Afrika, Asien, Latinamerika og endog Europa, lovpriser det nu indlysende potentiale for alle nationer til at deltage i en udviklingsproces der overgår hvad verden nogensinde har set. Malaysias Mahathir, der blev fremstillet som et eksempel på "gældsfølden", da han suspendede en stor jernbanelinje, der blev opført af Kina, roste Kina for at genforhandle kontrakten og udtrykte sin glæde på forummet ved at konstatere, at programmet virkelig er universelt. Italien afholdt i dag det andet møde i dets Kina-arbejdsgruppe, hvor Michele Geraci, lederen af arbejdsgruppen, gjorde det klart, at Italiens hensigtserklæring med Kina om Bæltet og Vejen "bragte Kina nærmere Europa".

Selv om USA ikke sendte nogen højtstående delegerede til forummet, har præsident Donald Trumps team netop afsluttet møder i Beijing i den nuværende forhandlingsrunde om en handelsaftale mellem USA og Kina, og vicepræsident Liu He og hans hold vil komme til Washington i næste uge for yderligere samtaler. Præsidenten har gentagne gange sagt, at der er et positivt momentum, og at et topmøde med Xi Jinping i Det Hvide Hus vil blive arrangeret, så snart en aftale er på plads. Hvad der behøves for et vellykket resultat, er at de politiske og økonomiske blokeringer af kinesiske investeringer i USA, Kongressen og CFIUS (Udvalget for Udenlandske Investeringer i USA) baseret på de falske påstande om kinesisk spionage og potentiel sabotage af infrastruktur, bliver afsløret og afvist.

Trump aftalte i denne uge på et møde med Kongressens demokratiske partis ledere, en 2 billioner \$ infrastrukturpakke – ikke en dårlig start på den desperate mangel på infrastruktur over hele landet – men uden en anelse om hvordan beløbet skulle skaffes. Mens overvindelsen af modstanderne mod kinesiske investeringer ville hjælpe, er den eneste virkelige løsning den der er indeholdt i de Fire Love, som Lyndon LaRouche har foreslået – især oprettelsen af en hamiltonisk nationalbank. Kinesiske embedsmænd har gentagne gange bekræftet overfor EIR, at de ville være glade for at udveksle deres enorme beholdninger af amerikansk

offentlig statsgæld i en sådan nationalbank, for at finansiere grundlæggende infrastruktur over hele landet. Og selvfølgelig er det ikke kun Kina, som besidder amerikansk statsgæld, men andre nationer og millioner af borgere, der har modtaget nærmest nul rente på disse obligationer i det sidste årti, ville ligeledes have mulighed for at investere i en nationalbank.

Mens Trumps regering nærmer sig en "episk aftale" (som Trump kalder det) med Kina, balancerer forbindelserne med Rusland på et knivsæg. På trods af at det mislykkede britiske kupforsøg mod præsidenten, som han selv har identificeret som en britisk operation for at sabotere hans hensigt om at etablere venskabsrelationer med Rusland og præsident Putin, har Trump endnu ikke udnyttet situationen til at komme til at tale med Putin, bevæge sig i retning af forsoning, bryde gennem de neokonservatives afspærringer omkring ham, selvom han fortsat insisterer på, at et positivt forhold til Rusland "er en god ting, ikke en dårlig ting".

I mellemtiden gør trio'en Bolton, Pompeo og Pence hvad som helst for at fremprovokere en konfrontation med både Rusland og Kina over situationerne i Venezuela og Iran, hvilke begge kan føre til en ødelæggende krig, hvis de ikke dæmpes. Forsøget i tirsdags og onsdags (1. majdagen) på at vælte regeringen i Venezuela, er hidtil mislykkedes, da militæret forbliver loyalt overfor regeringen. Irans udenrigsminister Mohammad Javad Zarif blev interviewet af Fox News i søndags, hvor han blev spurgt, om han troede, at USA havde til hensigt at gennemtvinge et regeringsskifte af Irans regering. "Jeg tror ikke, at præsident Trump vil gøre det," svarede han. "Jeg tror, at præsident Trump stillede op på et kampaneløfte om ikke at bringe USA i krig igen." Men, fortsatte han, der er et "Team B", deriblandt John Bolton, som pressede Trump ind i en regimeskiftepolitik og endog krig.

En fjernelse af skyggerne fra fupnummeret med den britiske Russiagate er endnu ikke fuldt ud gennemført, så længe Mueller lyver om, at Rusland hackede det Demokratiske Partis computere forbliver den officielle sandhed. Ligesom LaRouchePAC afslørede anklagen om "hemmelige aftaler" mellem Rusland og Trump-kampagnen for at være intet andet end en MI6-løgn, så må vi også afsløre og ødelægge løggen om hacking, ved at benytte modet fra den tidligere tekniske direktør, Bill Binney, til at afsløre sandheden. Baltimore Sun offentliggjorde i dag et langt brev fra en LaRouchePAC-arrangør om denne løgn, og opfordrede Kongressen til at få Binney til at vidne for at fremlægge sit bevis. Faren er stor, men det er potentialet for det nye paradigme også. Hvis præsident Trump reagerer på opfordringen til at frifinde Lyndon LaRouche, ville det Britiske Imperium og de neokonservative gå amok, men hele det smukke udvalg af LaRouches ideer ville pludselig være nærværende for verdens borgere, og det nye paradigme

ville helt sikkert følge efter.

POLITISK ORIENTERING den 25. april 2019.

Nyt Bælte og Vej-Forum i Beijing viser vejen for det nye paradigme

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Zepp-LaRouche: Gør en ende på 'the chicken game' – støt dialog og samarbejde med Rusland og Kina

Den 3. februar (EIRNS) – Den russiske regering mener, på baggrund af USA's tilbagetrækning fra traktaten om mellemdistanceraketter (Intermediate-Range Nuclear Forces, INF), at den strategiske situation i verden "alt i alt er ret alarmerende". Det er ordene som blev brugt af den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i en trevejs-dialog med præsident Vladimir Putin og forsvarsminister Sergej Shoigu, som på fremtrædende vis blev bragt på Kremls hjemmeside den 2. januar. I samme udveksling meddelte Putin, at Rusland ville reagere "symmetrisk" ved også at trække sig fra INF og udvikle sine egne mellemdistanceraketter samt andre våbensystemer. Hele dialogen blandt de russiske ledere placerede den nuværende krise som en del af et længere historisk forløb, begyndende med USA's udtræden fra ABM-traktaten i 2002 under George W. Bush-præsidentskabet – hvilket netop førte til den russiske politik om at udvikle våbensystemer baseret på nye fysiske principper, som præsident Putin

beskrev i sin historiske tale til Forbundsforsamlingen 1. marts 2018.

Helga Zepp-LaRouche sagde i dag i en kommentar, at verdens strategiske situation faktisk er "meget, meget alvorlig" og kræver akut handling. Allerede i hendes ugentlige webcast den 31. januar, holdt dagen før USA formelt meddelte sin tilbagetrækning fra INF-traktaten, blev Zepp-LaRouche spurgt: "Fra din erfaring med diskussioner med folk: er der mennesker i Rusland og Kina, der forstår muligheden for... eller er opmærksomme på muligheden for denne fire-magts-aftale [mellem USA, Rusland, Kina og Indien] og at bruge det som grundlag for en Ny Bretton Woods?" Til hvilket hun svarede:

"Altså, jeg tror at dette er et stort spørgsmål. Fordi jeg tror generelt, at kineserne ville – afhængigt af hvordan disse aktuelle handelsforhandlinger med præsident Trump forløber... Hvis det går godt, så vil jeg sige, at kineserne generelt har tendens til at være mere optimistiske med hensyn til at ændre historiens forløb.

"Russerne er efter min erfaring meget pessimistiske. De ser på den mulige annullering af INF-traktaten, de ser på alle de andre meget aggressive signaler mod Rusland, og de tror, at der er en meget lille chance, om nogen, for at USA vil ændre sig i mange år fremover.

"Nu tror jeg dog ikke, at det er det endelige svar Jeg tror, at enhver der er ved sine fulde fem, og ikke er parat til at risikere eksistensen af den menneskelige art, virkelig burde fremme dialog og samarbejde snarere end at holde dette 'chicken game' gående, hvilket spil i virkeligheden kunne udrydde hele den menneskelige art.

"Jeg tror, at russerne har brug for at se nogle tegn på, at amerikanere og europæere er villige til at afvige fra dette vanvittige konfrontationsforløb for at udvikle håbet om, at det kan ændres. Og det kan ikke komme fra Rusland; det kan kun komme internt fra Vesten."

Trump kan hjælpe med at sætte tingene på rette spor ved at opnå en fuld økonomisk samarbejds pakke med Kina; ved at forfølge hans vellykkede forhandlinger med Nordkorea og ved at trække amerikanske tropper ud af Syrien og afslutte æraen med Bush-Obamas aggressionskrige – som Trump selv under præsidentvalgkampagnen lovede, at han ville gøre. Og vi kan hjælpe Trump med at gøre alt dette ved at besejre det britisk iscenesatte statskup imod hans regering.

Men det måske mest udtalte signal om at USA beslutter sig for den rette kurs

ville være, hvis præsident Trump endelig frifandt Lyndon LaRouche og endvidere gennemførte hans politik for en firemagts-aftale om at organisere et Nyt Bretton Woods-system, til erstatning for det døende Britiske Imperium.

Advarer Bank of England om et gældssammenbrud eller skjuler den en større trussel?

Den 28. januar (EIRNS) – Mens den kriseramte britiske elite viser sin manglende evne til at følge op på det britiske folks afstemning om et Brexit – et oprør mod økonomiske nedskæringer pålagt af den samme elite – er nogle ildevarslenende udtalelser fra Bank of England om tilstanden af »højrisikogæld« og »gearede lån« forbigået næsten ubemærket. De er bestemt ikke blevet undersøgt for at se, hvad det London-centrerede banksystem som helhed står over for, selv hvis et »ukontrolleret« Brexit ikke får derivatmarkederne og City of London-bankerne til at gå ned.

Først afgav banken vidneforklaring den 18. januar for underhusets finanskomité – der jo var helt distraheret af det parlamentariske kaos omkring Brexit – om at indekset over gearede virksomhedslån med høj og stigende risiko udgjorde 8,5 billioner kroner. Så blev det klart, at banken faktisk sagde, at det var en boble i USA og Europa på 14,3 billioner kroner, fordi mange af de mest forgældede selskaber ikke var medtaget i de »indekser«, der udgjorde 8,5 billioner kroner. Banken anerkendte, at gælden på 14,3 billioner kroner er større end den amerikanske realkreditobligationsboble af dårlige lån, der udløste krisen i 2007, og 25% af den består af de yderst risikable sikrede låneforpligtelser, som alle centralbankerne advarer højt om nu, fordi de bristede i 2008.

Ingen grund til bekymring, udtalte banken, 80% af disse giftige lån besiddes af ikke-banker og skyggebanker (dvs. investeringsbanker, hedgefonde mv.), så der er mindre fare, end hvis kommercielle banker besad dem. De store banker er OK, sagde den, selvom mellemstore banker i Europa er gået ned fra Italien til Storbritannien, og nogle store banker som Deutsche Bank er på kanten.

Men banken udstedte samtidig en udtalelse og sagde, at der var et problem med »gearede lån« i Kina, og at de fleste af Kinas giftige virksomhedslån også besiddes af ikke-banker og skyggebanker. Men banken sagde, at dette betød, at der er en større fare der, end hvis kommercielle banker besad dem. Årsagen: Skyggebanker er mindre kapitaliserede, mindre regulerede.

Bank of England fortalte sandheden om Kinas gearede låneproblem, men lyver tydeligvis om det transatlantiske finansielle systems farlige boble, der er mere end dobbelt så stor! Tilføj 10-13 billioner kroner i højrisiko-obligationer til de gearede lån, og Wall Street-City of Londons højrisikogælds-boble er fire gange den i Kina. Og fordi der ikke er nogen Glass-Steagall-bankopdeling i USA eller Europa, låner skyggebankerne massivt fra de store kommercielle banker, så smitten spredes.

Denne boble kommer til at sprænge! Genindførelsen af Glass-Steagall vil beskytte den kommercielle bankkredit og økonomien fra eksplosionen. Det er en del af Lyndon LaRouches »Fire Nye Love for at redde nationen«; det gør det muligt at udstede national kredit til produktiv aktivitet.

Schiller Instituttet ledt an af Helga Zepp-LaRouche mobiliserer to presserende indsats, mens denne økonomiske krise truer. For det første skal amerikanske borgere besejre det britiske ledte forsøg på at drive præsident Donald Trump væk fra embedet med fantastiske »russisk agent« -anklager. Med en handlingsdygtig præsidenten skal en aftale om et nyt Bretton Woods internationalt kreditsystem iværksættes netop af USA og Kina sammen med i det mindste Rusland og Indien. Hold London ude på et sidespor; for 50 år siden ødelagde det Franklin Roosevelts oprindelige Bretton Woods. Foredrag afholdes klokken 14 (20 dansk tid – red.) hver lørdag i New York og streames af LaRouche PAC online for at forklare videnskaben bag dette nye system; ligeledes afholdes en national konference i februar om at skabe et nyt paradigme af videnskabeligt, økonomisk og kulturelt samarbejde mellem nationer.

[Et nyt Bretton Woods-system.](#)

Det følgende uddrag stammer fra en politisk erklæring med titlen ”Vejen frem: Et foreslået grundlag for en tværpolitisk aftale og indsats for indenrigs- og international økonomisk politik”, og er udstedt den 15. januar 2019 af LaRouches Politiske Aktionskomité i USA. De politiske tiltag, der præsenteres heri, er

også nødvendige for Danmark og andre nationer. Den første del af forslaget vedrører LaRouches fire love: 1. Glass/Steagall-bankseparation; 2. etablering af et nationalt bankkreditsystem 3. brug af statslig kredit til forøgelse af produktiviteten og energi-gennemstrømningstætheden gennem bl.a. moderne infrastruktur og 4. videnskabelige haste-programmer, i særdeleshed atom-fusionsenergi og et program for rumforskning. Her er afsnittet om etableringen af et nyt internationalt Bretton Woods-kreditsystem:

Udover de ovennævnte indenrigspolitiske tiltag er der også et presserende behov for handling på den internationale politiske front. Præsident Trump har klart forpligtet sig til princippet om national suverænitet og er imod globaliseringen; han har udtrykt ønske om at forbedre forholdet til Rusland og Kina; men han har endnu ikke taget fat på nødvendigheden af et nyt Bretton Woods-system som en del af hans økonomiske dagsorden.

Og alligevel er den største hindring for at sikre vort lands fulde økonomiske genrejsning, og at sikre verdensfreden baseret på den økonomiske udvikling af hele planeten, at præsident Nixon den 15. august 1971 forlod Bretton Woods-systemet, herunder systemet med faste valutakurser og guldreserve-systemet, som blev indført af Franklin Roosevelt, før han døde. Bretton Woods-systemet var ligesom Glass/Steagall-loven baseret på det amerikanske systems økonomiske metoder, i modsætning til det britiske systems imperialistiske metoder, som blev fremsat af John Maynard Keynes, men afvist af Roosevelt.

Det er i dag en stor parodi, at der i den såkaldte 'Internationale Progressive Bevægelse' – grundlagt af senator Bernie Sanders samarbejdspartner Yanis Varoufakis – er dem der taler for at skabe et nyt Bretton Woods baseret på Keynes ideer, som Roosevelt afviste, for at håndhæve deres anti-Roosevelt grønne dagsorden.

I modsætning til Varoufakis har Lyndon LaRouche igennem årtier foreslået en ny Bretton Woods-aftale, der skal lanceres på grundlag af en firemagts-aftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien, hvilket ikke blot ville tillade den største økonomiske renæssance i verdenshistorien, men også sikre global fred.

Grundlaget for et sådant samarbejde eksisterer allerede. Med Bælt og Vej-Initiativet har Kina foreslået en ny politik for samarbejde mellem alle verdens lande for at overvinde fattigdom og underudvikling gennem investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Dette er helt parallelt med den politik, som Lyndon og Helga LaRouche foreslog: en politik for opbygning af en Verdens-Landbro, som nu hurtigt bliver til en ny form for økonomisk samarbejde, der har bragt optimisme og håb for fremtiden for mange lande i udviklingssektoren.

Snarere at se den økonomiske opstigning af Kina, der dog er en nation på næsten 1,4 mia. mennesker, som en trussel, der skal undertrykkes, hvilket nogle tænketanke taler for, bør USA samarbejde med Kina og andre nationer i 'joint ventures' for at opbygge en ny æra i den menneskelige civilisation. Det historiske gennembrud som Kina har gjort ved med succes at lande på Månens fjerne side, og for første gang i historien at bringe biologisk liv til et andet himmellegeme – Månen – i form af en levende bomuldsplante, viser, at Kina er engageret i opdagelsen af nye fysiske principper i universet og ikke blot "stjæler vores teknologi", som anti-kinesisk propaganda ellers forsøger at antyde. Det kan kun være i De Forenede Staters interesse at samarbejde med Kina og bygge videre på det fremragende forhold, som præsident Trump har etableret med præsident Xi Jinping.

Dette er helt i tråd med den vision, som Franklin D. Roosevelt nærede i forbindelse med dannelsen af det oprindelige Bretton Woods-system ved slutningen af Anden Verdenskrig.

Principperne, som et sådant system skal baseres på, er som følger:

1. Alle former for imperialisme, herunder såkaldte globalistiske institutioner, må afvises. I stedet skal den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat respekteres. Desuden skal samarbejdet mellem suveræne nationer understøttes for at fremme de ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gavn for alle og enhver.
2. I modsætning til outsourcing-politikken for at udnytte billig arbejdskraft skal fremskridtene i arbejdskraftens produktive evne i hele verden betragtes som i den vitale strategiske interesse for alle og enhver.
3. Teknologi skal forstås som det uundværlige middel til, ikke alene at øge samfundets potentielle relative befolkningstæthed, men også uomgængeligt for at opretholde selv det nuværende niveau af befolkningspotentiale.
4. Den generelle udvikling af den produktive arbejdskraft i alle suveræne stater, i særdeleshed i de såkaldte udviklingslande, kræver global vægt på: a) at øge de procentuelle andele af arbejdsstyrken, der beskæftiger sig med videnskabelig forskning og relaterede funktioner inden for forskning og udvikling; b) at øge det absolutte og relative omfang af produktion af

kapitalgoder og også omsætningsgraden i produktionen af kapitalgoder og c) at kombinere disse to faktorer for at fremskynde den teknologiske udvikling i produktionen af kapitalgoder.

5. Høje eksporttrater for produktionen af sådanne kapitalgoder for at imødekomme udviklingslandenes behov er uomgængeligt for den generelle udvikling af de såkaldte udviklingslande: Vores fælles mål og vores fælles interesse er at fremme både den generelle velfærd og fremme forudsætningerne for varig fred.

 6. Ved at levere øgede mængder af højteknologiske kapitalgoder til udviklingslande fremmes omsætningsniveauerne i de eksporterende økonomiers sektorer for avancerede kapitalvarer. Som et biprodukt af sådanne øgede omsætninger i den pågældende undersektor af eksportlandets produktion, øges raten for forbedring af teknologien i sådanne varekategorier med store fordele til følge for den eksporterende nations interne økonomi.

 7. Importen af avancerede kapitalgoder øger arbejdskraftens produktive evne i den importerende nations økonomi. Dette gør det muligt for den importerende nation at producere sine varer til en lavere gennemsnitlig social pris, og gør det muligt at levere bedre kvalitet og billigere varer som betalingsmidler til de lande, der eksporterer kapitalgoder.

 8. De eneste retfærdige og funktionsdygtige relationer indenfor finansiering af verdenshandelen mellem suveræne stater med forskellige økonomiske og sociale systemer er et kreditsystem baseret på faste pariteter af nationale valutaer, pariteter, der er fastsat blandt suveræne stater ved hjælp af en monetær orden med guldreserve.

 9. For at forhindre, at et guldreservesystem med faste pariteter udsættes for ødelæggende inflationære spiraler, er det nødvendigt at begrænse udstedelsen af kredit inden for systemet til udlån for import og eksport af fysiske varer i kategorierne "hard-commodities".
-

Trump går imod imperiet: annoncerer tilbagetrækning fra Syrien, udvikling i Mexico og Mellemamerika

Den 19. december (EIRNS) – Præsident Trump er begyndt at finde råderum til at handle efter sine egentlige hensigter, idet han har konsolideret støtten i Senatet under valget, hvilket i store træk gør en rigsretssag umulig, mens det britiske fupnummer, Russiagate, smuldrer. I løbet af de sidste 24 timer har Trump påført to slag mod imperiet, ved at erklære at alle amerikanske tropper og operatører fra udenrigsministeriet vil blive trukket hurtigt ud af Syrien og samtidigt erklære, at USA og Mexico vil fortsætte med store fælles investeringer i jobskabelsesprogrammer i de fattigdomsramte (og narkotikainficerede) områder i det sydlige Mexico og de centralamerikanske nationer Honduras, El Salvador og Guatemala.

Om Syrien tweetede præsidenten: "Vi har besejret ISIS i Syrien, min eneste grund til at være der under Trump-præsidentskabet." Hans talsmand bekræftede, at tilbagetrækningen vil fortsætte i hast. Ifølge New York Times har nogle Pentagon-embedsmænd kæmpet med næb og kløer for at stoppe ham, eller i det mindste gøre det til en gradvis tilbagetrækning, men Trump ville ikke give sig. Dette skete på den samme dag, som "Astana-gruppens" garantier for våbenhvilen i Syrien, Rusland, Tyrkiet og Iran, kom til enighed med syrerne og FN om at oprette et forfatningsudvalg for at udarbejde en forfatning for en ny syrisk politisk struktur. Trump har gentagne gange understreget, at han ikke er interesseret i et regimeskifte i Syrien eller andre steder. I Mexico har Trump fundet fælles fodslag med den nye mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (eller AMLO, som han kaldes) om de nødvendige midler til at håndtere den ulovlige migrationskrise – at skabe arbejdspladser. AMLO sagde tirsdag formiddag: "Dette er en ny, anderledes måde at håndtere migrationsproblemet på, som omhandler årsagerne. Dagen kommer snart, hvor folk ikke behøver at emigrere fra Mexico – i det mindste er det min drøm. "Aftalen som blev indgået i går, vil omtrent fordoble USA's planlagte investeringer i regionen, måske med over 10 milliarder dollar.

Nu begynder kampen for at gøre dette initiativ til starten på det kæmpe regionale infrastrukturprogram, der kræves for at besejre narkokartellerne og den enorme fattigdom i regionen, som f.eks. at bygge jernbanen, der forbinder kontinenterne i Nord- og Sydamerika, der er foreslået lige siden McKinley-administration. Det er netop dette engagement i fred gennem udvikling og

samarbejde med Rusland og Kina i denne vision for fremtiden, som har drevet det vanvittige Britiske Imperiums indsats for at bringe Trump til fald. Det MI6-fabrikerede svindelnummer om "aftalt spil med Rusland" er blevet afsløret som et totalt bedrageri, og selvom Mueller og hans team fortsætter med at fremstille så mange potentielle anklager mod Trump som muligt (ingen har noget at gøre med Rusland, Muellers tildelte mål), bevæger Trump sig videre.

Det britiske Overhus slap katten ud af sækken den 18. december med en rapport udgivet af "Komiteen for Internationale Relationer" med titlen: "Britisk Udenrigspolitik i en omskiftelig Verden". Ligesom imperier har for vane, når de nuværende midler til at drive en verdensmagt er ødelagt, lister de ikke stilfærdigt væk i natten. Deres midler i de sidste mange årtier, efter Franklin Roosevelt og John F. Kennedys død, har været at bruge amerikanske "muskler" for at gennemføre britisk imperial politik – udkæmpe koloniale krige i Sydøstasien og Sydvestasien og pålægge "IMF betingelser" for at forhindre enhver reel udvikling i de tidligere kolonier. Overhusets rapport jamrer over, "at skaderne på de amerikansk/britiske relationer (briternes vigtigste internationale forhold), hvis Trump skulle vinde det næste præsidentvalg, vil blive længerevarende, og regeringen ville blive nødt til at lægge mindre vægt på at nå en fælles amerikansk/britisk tilgang til de vigtigste problemer i dag, end det har været tilfældet tidligere". Faren ved dette, tilføjer de, er at Kina og Rusland også udgør en trussel mod den "regelbaserede internationale orden" (deres eufemisme for det Britiske Imperium). Og Indien, frygter de, kan også slippe væk fra deres imperiale styre.

Her har vi det – imperiet er bange for den potentielle samling af USA, Rusland, Kina og Indien, "De Fire Magter", som Lyndon LaRouche længe har insisteret på er den nødvendige minimum af kraft, der behøves for at afslutte det britisk-kontrollerede verdensfinansielle systems magt, og, gennem en ny Bretton Woods-konference med andre ligesindede nationer, i stedet oprette et kreditsystem med faste valutaer, baseret på hamiltoniske principper for global udvikling. Kinas Bælte og Vej-Initiativ eksisterer allerede som strukturen (foreslået af LaRouche i 1990'erne) der er nødvendigt for at lancere et nyt paradigme for global udvikling – hvilket forklarer den nuværende masseudgydelse af hysteriske angreb på Kina og Bælte og Vej-Initiativet, ved simpelthen at fornægte virkeligheden af det økonomiske mirakel skabt af Kina i løbet af de sidste 40 år, og deres intention om at gøre processen tilgængelig for hele verden.

Den kendsgerning at det nuværende London/Wall Street-baserede finanssystem nu er i de første stadier af opløsning, som i stigende grad anerkendes af de finansielle oligarker selv, øger simpelthen nødvendigheden af at bringe disse nationer sammen for en ny Bretton Woods-proces. Det eneste der står i vejen er

det Britiske Imperium. Er det ikke på tide at afslutte det? Albion delenda est.

Et helt kontinent skal organiseres ind i det nye paradigme.

Den 4. december (EIRNS) – Det centrale spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at deltage i de igangværende bestræbelser for – på internationalt plan – at organisere et nyt paradigme på linje med Lyndon LaRouches opfordring til et Nyt Bretton Woods til erstatning for det Britiske Imperiums bankerotte system med plyndring og geopolitik? Som Helga Zepp-LaRouche fremhævede det i dag, er dette det store billede der tegner sig i forbindelse med en vurdering af den strategiske situation efter G20-topmødet i Buenos Aires.

“Hvis man vurderer resultaterne af mobiliseringen for at få en fire-magts aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien for at lancere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, hvilket ville indlede et nyt paradigme for internationale relationer til erstatning for geopolitikken,” udtalte Zepp-LaRouche, “kan man kan sige, at vi stadig befinder os i en dobbelt dynamik.”

På den ene side forsøger kræfterne bag det gamle system løbende at udøve maksimalt pres og skabe forstyrrelser for at forhindre, at det nye system vinder frem. Inden G20-mødet lancerede det Britiske Imperium en dobbelt operation med provokationerne fra ukrainsk side i Sortehavet og en eskalering af angrebene fra den særlige undersøger Robert Mueller på præsident Donald Trump, hvor der blev truffet en aftale om tilståelse med advokat Michael Cohen. “Alt dette var udtænkt for at forhindre topmødet mellem Trump og Putin,” sagde Zepp-LaRouche, “og man kan sige, at det var delvis succesfuldt – men kun delvist.”

De lykkedes at sabotere det planlagte møde mellem Trump og Putin, hvilket i betragtning af de strategiske spændinger virkeligt er uheldigt. Men på den anden side var der positive udviklinger på G20-topmødet, som var af strategisk betydning. G20 burde være det organ, der tager fat på spørgsmålet om faren for et nyt finansielt sammenbrud, og om at opbygge et nyt system – og som naturligvis ikke kunne forventes at gøre det, da der er nogle lande i det, der er ubøjelige modstandere af ethvert nyt system. Men på sidelinjen af G20 fandt mødet mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og USA's præsident Donald Trump

sted, et møde, som begge sider betegner som meget succesfuldt.

“Måske endnu vigtigere,” fortsatte Zepp-LaRouche, “var det faktum, at der på Putins anmodning fandt et trepartsmøde sted med Xi, Putin og Indiens Modi. Og de var enige om regelmæssigt at holde sådanne møder i RIC- regi (Rusland, Indien og Kina). Det manglende fjerde land er naturligvis USA. Og det er for alvor stadig op til os at organisere for at sikre, at det sker.”

Præsident Trump har klart fornyet sit venskab med Xi, og han tweetede i går også om perspektivet om et møde mellem sig selv, Putin og Xi for at diskutere spørgsmålet om strategisk stabilitet. “Så det er klart hans hensigt,” sagde Zepp-LaRouche. “Men det betyder ikke nødvendigvis, at alle i hans administration er af den opfattelse.” Hele det britiske apparat forbliver i offensiven for at forhindre en sådan firemagts-forståelse for enhver pris.

“Der er ingen måde hvorpå det nuværende system kan fortsætte. Faren for et økonomisk sammenbrud, som vil føre til kaos, der atter vil føre til krig, vil absolut hele tiden være til stede, indtil systemet er udskiftet,” sagde Zepp-LaRouche. Hun pegede på Schiller Instituttets kommende konference i USA i februar som en lejlighed, hvor Lyndon LaRouches politik for et nyt globalt økonomisk system vil blive drøftet, med tanke på behovet for en klassisk kulturel renæssance som en del af det.

USA må på denne måde være internationalt orienteret med henblik på at arbejde sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer for disse politikker. Dette er ikke en ny eller fremmed ide, understregede Zepp-LaRouche. Dette er selve den basis, hvorpå USA blev grundlagt: at gøre godt for andre. Det er arven fra Franklin, Quincy Adams, Lincoln, FDR og mange andre. Og det er det der gør Lyndon LaRouche til indbegrebet af en amerikaner.

Der er et helt kontinent, som skal organiseres ind i det nye paradigme, konkluderede Zepp-LaRouche. “Det store spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at ændre sig på denne måde? Vi kan gøre forskellen.”

Den æstetiske uddannelse af mennesket er den eneste løsning

Den 21. november (EIRNS) – Efter næsten 50 års britisk økonomisk frihandel påtvunget USA og Europa er hele konstruktionen nu ved at kollapse. Troværdige studier viser, at den faldende levestandard i Frankrig, Italien, Grækenland og i stigende grad selv i Tyskland, har skabt betingelserne for en udvikling af massestrejker i protest mod den ekstreme fattigdom. FN's særlige rapportør vedr. ekstrem fattigdom og menneskerettigheder Philip Alston udsendte en rapport om den britiske økonomi, som sagde, at det er »åbenlyst uretfærdigt«, at så mange briter lever i fattigdom. »Dette er indlysende,« skrev han »for enhver, der åbner øjnene for at se den enorme forøgelse af fødevarebanker og køerne af ventende udenfor, de sovende hjemløse i gaderne, forøgelsen af hjemløshed, følelsen af dyb fortvivlelse, der har ført til, at selv regeringen udpeger en minister for selvmordsforebyggelse, og til, at civilsamfundet laver dybtgående indberetninger om uhørt ensomhed og isolation.« Mens infrastrukturens sammenbrud har skabt betingelserne for katastrofale brande og oversvømmelser, der ødelægger jorden, og mens den grundlæggende infrastruktur i mange af vores større byer smuldrer, vurderes det nu, at en tredjedel af befolkningen i USA ikke kan tilvejebringe deres basale leveomkostninger. Over 134.000 mennesker er hjemløse alene i Californien. Og nu er den finansielle boble på bristepunktet, i en tilstand, der er langt værre end den, der førte til nedbruddet i 2008.

Da Richard Nixon »trak stikket« – som Lyndon LaRouche formulerede det – på Bretton Woods-systemet i 1971, hvilket tillod spekulanterne at skabe ravage på valuta- og råvaremarkederne, indrømmede Nixon, at han havde forladt det Amerikanske System og udtalte: »Jeg er nu en Keynesiansk økonom.« Maastricht-traktaten i 1992 påbegyndte processen med at afskaffe europæiske nationers suverænitet ved at oprette et system i Bruxelles af ikke-folkevalgte oligarker, for at diktere politik, udelukkende med ansvar overfor »City of London«.

LaRouche advarede ved enhver given lejlighed om, at afvisningen af det Amerikanske System – af Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt – til fordel for den Britiske Model med »frihed« for Wall Street og »City of London« til at plyndre den virkelige økonomi, uundgåeligt ville føre til global depression og global krig. Menneskeheden står nu over for disse farer i nær fremtid. LaRouche fremlagde også den nødvendige løsning: At vende tilbage til den politik, der sidst blev set under Roosevelts Bretton Woods-system, med faste valutakurser og kredit til udvikling, Glass-Steagall-reformen af banksystemet, nationale pengeinstitutter til at skabe kredit til infrastruktur

og agro-industriell udvikling, og at udvide grænserne for menneskelig viden, både inden for videnskab og kunst. Denne positive mulighed er også inden for vores rækkevidde i dag.

Om blot ni dage vil Præsident Donald Trump afholde topmøder med henholdsvis præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Argentina. Mens flere af hans ministre og rådgivere næsten dagligt udsteder fordømmelser af både Rusland og Kina, er Trump optimistisk med hensyn til etableringen af venlige relationer med begge. Efter næsten at have overvundet det falske »Russiagate«-kupforsøg mod sig, der drives af Robert Mueller på vegne af MI6, og samtidig have overvundet Demokraternes indsats for at overtage senatet, for at kunne gennemføre en rigsretssag mod ham, viser Trump initiativ til at gøre disse topmøder til et vendepunkt for Amerika og for Verden. Hvorvidt han lykkes med det, afhænger i høj grad af det amerikanske folk, som han nåede direkte ud til gennem sine forbløffende 45 masse-møder i offentligheden før midtvejsvalget i november 2018, og dets vilje. Til gengæld er kapaciteten i Trumps enorme populære støttebase til at påvirke menneskehedens fremtid stadig under en udvikling, der afhænger af niveauet af »æstetisk dannelse« (som Friedrich Schiller bruger det begreb) af en befolkning, der ellers er blevet nedbrudt af økonomisk afsavn, kulturelt forfald, narkotika og den afskyvækkende voldelige og perverse »underholdning« præsenteret på befolkningen af Wall Street og Hollywood.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede på denne dybe krise i dag, efter at være blevet orienteret omkring, hvordan fattigdom og kaos spreder sig i Europa og USA: »Dette minder mig om Comecons sidste dage« sagde hun »da infrastrukturen og det økonomiske systems kerne kollapsede. Der er ingen anden løsning, end at USA indleder et samarbejde med Rusland og Kina. Uden Rusland og Kina kan der ikke være noget »New Bretton Woods«, og USA og Europa kan heller ikke fuldt ud deltage i den eneste operation, der udtrykker håb om fred gennem udvikling: Bælte og Vej Initiativet.«

Reflekterende over skønheden i Schiller Instituttets kor- og orkesterkoncert i NYC, der fejrede Friedrich Schillers 259. fødselsdag på Manhattan sidste søndag med musik af Beethoven, Brahms, Bach og Afro-amerikanske spirituals sammen med poesi og prosa af Schiller og Shakespeare, bemærkede Zepp-LaRouche: »Den eneste løsning ligger i menneskets æstetiske uddannelse. Dette blev anerkendt af Schiller, af Konfutse, af Lessing – det er det eneste middel.« En optagelse af koncerten, der fandt sted i den smukke St. Bartholomews Kirke på Park Avenue og blev opført ved den videnskabelige kammertone på A = 432 Hz, vil snart være tilgængelig til international distribution.

Advarsler om krak af virksomhedsgæld tager til; aktier og obligationer falder

Den 20. november (EIRNS) – En række af advarsler om et 'blowout' af markedet for gearede virksomhedslån på \$3.5 billioner kommer samtidig med en tiltagende nedgang på aktiemarkederne internationalt, og med en kraftigt faldende økonomisk vækst i hele Europa og De Forenede Stater.

De meget højtlydende advarsler begyndte med årsrapporten udgivet af Bank of International Settlements i juli. Den blev fulgt op af Bank of England i oktober – på et tidspunkt hvor dens direktør, Mark Carney, igen advarede om, at en "hård Brexit" for alvor kunne destabilisere de finansielle derivatmarkeder – og derefter IMF's tydelige advarsel på "IMF-bloggen" den 12. november om en forværring på markederne for virksomhedsobligationer. Senator Elizabeth Warren skrev den 14. november til de fem vigtigste amerikanske bankregulatorer: "Jeg er bekymret over, at markederne for de store gearede virksomhedslån udviser mange af de samme karakteristika som 'subprime' realkreditmarkedet før 2008." Og Janet Yellen, den tidligere formand for Federal Reserve, gav d. 25. oktober et interview til *Financial Times*, hvor hun pegede på en "kæmpestor forringelse" i udlånsstandarder på de gearede lånemarkeder. Hun advarede om, at disse lån snart kunne forårsage konkurser for et stort antal virksomheder, og derved forvandle en økonomisk nedtur til noget meget værre. Hun sagde, at "belært af krisen i 2008 må man indse: Det er ikke bare et spørgsmål om hvad banker gør i retning af at skade sig selv; det er det de gør, der kan skabe risici for hele det finansielle system."

Uagtet at der er blevet udstedt for 1,5 billioner \$ i gearede virksomhedslån i 2017-18, og markedet i USA er steget brat til 1,3 billioner \$, har [de nuværende] amerikanske regulatorer ingenting sagt om dette. Men siden 1. oktober er renten på markederne for 'dårlig gæld' (gearede lån, uønskede obligationer) omsider begyndt at bevæge sig opad. Den gennemsnitlige rente i Bloomberg Barclays 'U.S. Corporate High Yield Total Return Index' er steget fra 6,2% til 7,2% i løbet af 45 dage. De lavere klasser af dårlig gæld, som "CCC", er i gennemsnit steget fra 8,8% til 10,8% i samme periode.

Det betyder, at de midler, der forlader de transatlantiske aktiemarkeder i takt med at de falder, ikke går ind på obligationsmarkederne, men går til finansielt

set "sikre nødhavne" på det store amerikanske finansmarked – og der er renten faldet næsten 0,25% på en måned. Faldende aktieværdier bliver anført af FAANG (Facebook, Apple, Amazon, Netflix, Google) teknologiaktier, på trods af at disse virksomheder tilbagekøber deres egne aktier i rekordfart, 115 milliarder dollars fra januar til september for disse fem alene.

Bag dette begyndende krak har den underliggende amerikanske økonomi nu sluttet sig til den europæiske med hensyn til opbremsning. Den amerikanske industriproduktion, der voksede med 0,4%/måned i juni, er faldet 4 måneder i træk, til 0,1% vækst i oktober. Amerikanske reallønninger faldt igen i oktober. For produktions- og ikke-tilsynsførende arbejdere, faldt både den gennemsnitlige timeløn og de gennemsnitlige ugelønninger reelt med 0,1% i oktober. Også boligbyggeriet flopper; bygning af enfamiliehuse er i oktober faldet i tre på hinanden følgende måneder i lighed med udstedelse af byggetilladelser. Salget af enfamiliehuse har også været faldende igennem efteråret. En årrække med 5,5-6,0% inflation i boligpriser og 2-3% lønstigning har skabt et "overkommelighedsproblem", som med en realkreditrente, der pludseligt ligger på 5%, er blevet til en "overkommelighedskrise".

Verden er omskiftelig og farlig – de helt rigtige betingelser for at have held med et mirakel!

Den 13. november (EIRNS) – Meget i verden er omskifteligt og meget farligt. Men ved at se tingene ovenfra og ikke låse sig fast til et sted eller et problem kan vi se, at der eksisterer betingelser for at gribe ind på en måde, der vil resultere i et mirakel og tilvejebringe en ny fase af fremskridt for menneskeheden. Det, der kræves, er at lederne af de store magter – USA, Kina, Rusland, Indien med flere – indleder en dialog for at skabe et nyt finansielt system fokuseret på udvikling; et »Nyt Bretton Woods«, og at nationerne træffer nationale foranstaltninger i overensstemmelse hermed.

Den positive dynamik for udvikling er meget tydelig i Asien i denne uge, hvor næsten 16 statsoverhoveder samles til gruppe- og udenrigspolitiske møder, der er centreret om Asean-møderne i Singapore fra i dag til torsdag; topmødet i

Østasien finder sted 14.-15. november; derefter følger Apec »Economic Leaders Week« 12.-18. november i Papua Ny Guinea. Til stede i Singapore er præsidenter eller statsministre fra Rusland, Kina, Indien, Sydkorea, Japan, Indonesien, Malaysia, Australien, New Zealand og mange flere. Den kinesiske premierminister Li Keqiang mødtes i dag med forretningsledere i Singapore. Adspurgt om forholdet mellem USA og Kina sagde Li, at »så længe vi opretholder jævnbyrdighed i forhandlingerne omkring vores uoverensstemmelser og forskelle og udvider de fælles interesser og fordele, vil dette gavne begge lande og verden.«

På torsdag holder præsident Xi Jinping hovedtalen til Apecs administrerende direktører på mødet i Port Moresby, Papua Ny Guineas hovedstad. Xis besøg omfatter også særlige møder med lederne fra Papua Ny Guinea, med det overordnede formål at fremme den Maritime Silkevej til Stillehavsøerne. Fra den 15.-21. november tager Xis tur ham fra Papua Ny Guinea til Brunei, og derfra til Filippinerne. Hans sidste stop er ved et af de nye fælles projekter mellem Kina og Filippinerne, en fabrik, der primært skal producere magnettog til det asiatiske marked.

Disse positive begivenheder i Asien udstiller, hvor billig den franske præsident Emmanuel Macron må være, for at have gennemtvunget en dagsorden ved mindehøjtideligheden i Paris af Første Verdenskrigs våbenhvile den 11. november, som gjorde det umuligt for præsident Donald Trump og præsident Vladimir Putin og andre verdensledere at mødes og drøfte strategiske spørgsmål om fred og sikkerhed, der potentielt kunne bevæge verden i en positiv retning.

Trump udsendte flere forskellige tweets i dag om »Emmanuel«, f.eks. »Problemet er, at Emmanuel lider af en meget lav vælgertilslutning i Frankrig, 26%, og en arbejdsløshed på næsten 10%...« Trump konkluderede: »Make France Great Again!« Om mindre end to og en halv uge får Trump og Putin samt Trump og Xi Jinping en vigtig mulighed for at tale sammen på G20-topmødet d. 30. nov.-1. dec. i Buenos Aires om potentiel diplomati mod et nyt paradigme for økonomisk udvikling og fred. Det er afgørende hurtigt at udvide og uddybe den internationale kreds, der bakker op om et »Nyt Bretton Woods« på tidspunktet for dette møde. (Det skal bemærkes, at den kinesiske vicepremiereminister Liu He siges at have uformelle samtaler med amerikanske embedsmænd fra handelsministeriet nogen tid før G20.)

I den forbindelse udsender LaRouchePAC i løbet af de næste to uger en række korte, animerede info-grafikker for at fremme folks forståelse af, hvordan det nuværende transatlantiske »britiske frihandelssystem« er farligt og døende; og hvad der kræves for at indføre et »Nyt Bretton Woods«-system. For eksempel: Global valutahandel er steget til over 5 billioner dollars om dagen, men hvor meget af denne handel med valutaer bruges til fysisk økonomisk aktivitet? Kun

2%! Resten, 98%, er rent spekulativt spil. Et andet, mere positivt eksempel: Grunden til at faste valutakurser er vigtige for at skabe stabile betingelser for langsigtede internationale investeringer.

At nå ud til folk i USA er helt afgørende, da der er et stort tomrum i det politiske indhold, der er mere akut siden midtvejsvalget, idet flere begynder udelukkende at tænke »hvordan vindes i 2020!« I drøftelserne herom med amerikanske kolleger i dag understregede Schiller Instituttes internationale formand Helga Zepp-LaRouche vigtigheden af, hvad hun kaldte »her og nu'et«. Hun anbefalede at tale til folk fra et standpunkt, der ligger uden for partipolitik, ikke blot ved at tale tværpolitisk, men ved at præsentere »hele pakken« af, hvad der skal gøres. Gør det klart, hvad gennemførelsen af »LaRouches Fire Love« indebærer. Afslør det døende Wall Street / London-systems rådne karakter.

Zepp-LaRouche tilføjede: »Dette er ikke et tidløst spørgsmål« om, hvad menneskeheden skal gøre. På et hvilket som helst tidspunkt kan den forestående økonomiske krise bryde ud med dødbringende kaos som konsekvens. Derudover diskuterer alle slags gale krigshøge udviklingen af nye amerikanske våben ud fra det standpunkt, at man skal forberede sig til krig med Kina og Rusland.

Helga Zepp-LaRouche taler den kommende weekend til den ugentlige Manhattan Dialog den 17. november med live video transmission. Denne efterfølges søndag den 18. november af en koncert i anledning af Friedrich Schillers fødselsdagsfest med Schiller Institutts NYC kor og orkester, der opfører Beethovens Fantasi for klaver, kor og orkester og hans Messe i C-dur under overskriften: »Genforen USA ... med Beethoven!«

[Helga Zepp-LaRouches tale på konference i Moskva om Kina: Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: Kinas strategiske perspektiv indtil](#)

2050

Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Fjernøstlige Studier
Akademisk Råd for Omfattende Studier af det moderne Kina

23. internationale akademiske konference:

“Kina, kinesisk civilisation og verden: Fortid, Nutid og Fremtid”

Moskva, 24.-25. oktober, 2018

Helga Zepp-LaRouches tale

“Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: – Kinas strategiske perspektiv indtil 2050”

Det store spørgsmål, som burde optage alle tænkende mennesker på denne planet, er i det væsentlige det samme som blev diskuteret intensivt i den unge amerikanske republik, som rapporteret i “de Føderalistiske Papirer”: Er det menneskelige samfund i stand til en effektiv form for selvstyre? Men denne gang er det ikke et spørgsmål om en nation, det vedrører hele menneskeheden: Behovet for et nyt paradigme i verdensordenen.

Spændinger i en verden plaget af adskillige kriser ser ud til at styre mod en kulmination: faren for et nyt, denne gang systemisk finansielt nedbrud i det transatlantiske finanssystem, en hidtil uset polarisering i USA omkring det igangværende kupforsøg mod landets præsident, operationer under falske flag, Goebbels-lignende bedrageriske operationer mod hele befolkningsgrupper, narkoepidemier, der er en ny form for opiumskrige, den globale migrationskrise, terrorisme og nazisme, en øgning af de centrifugale kræfter i EU, genopblomstringen af aggressive, geopolitisk motiverede bestræbelser på at forsvare en orden, som ikke længere eksisterer – bare for at nævne nogle af udfordringerne. Verden er i uorden.

I lyset af en sådan kompliceret og tilsyneladende fuldstændig splittet verden, hvor realistisk er så det perspektiv, der blev fremlagt på Kinas Kommunistiske Partis 19. partikongres af den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han satte Kinas mål til inden år 2050 at blive et “stærkt, demokratisk, kulturelt avanceret, harmonisk, og smukt ‘fuldt moderniseret land’”, og endda omtalte nogle aspekter af skabelsen af en “smuk verden” hvor alle nationer kan deltage? Hvis man ser på de kriser og udfordringer, der er anført ovenfor, som uafhængige individuelle problemer, ender man i en “dårlig uendelighed”, hvor løsningen for

mange af disse virker umulig. Men hvis man erkender, at alle disse problemer har fælles ophav, idet de er afledt af det gamle paradigme, af en epoke der går under, kan man finde løsningen ved at blive informeret om principperne for den nye epoke.

Der er to emner, der sætter dagsordenen for den nærmeste fremtid, som vil skabe helt forskellige udfald for fremtiden. Den første vedrører den nuværende kamp, som udkæmpes på dette tidspunkt i USA, hvor kupforsøget mod præsident Trump enten vil lykkes, og han vil blive drevet fra embedet på den ene eller anden måde, eller, hvis det aftalte spil mellem cheferne for Obama-administrationens efterretningstjenester og briternes efterretnings-tjenester GCHQ og MI6 om iscenesættelsen af "Russiagate" mod Trump for at forhindre ham i at realisere sin intention om at lede forholdet mellem USA og Rusland på et godt grundlag, vil føre til en strafferetlig forfølgelse af bagmændene. Hvis demokraterne vinder Repræsen-tanternes Hus i midtvejsvalget, vil de forsøge at begrave den igangværende undersøgelse i Kongressen og konfrontationspolitikken, som vi har set i sanktionerne mod Rusland og handelskrigen mod Kina og vicepræsident Pences nylige tale, vil omgående eskalere. Hvis Trump kan konsolidere sin position, på trods af de mange høgeagtige ytringer der kommer fra USA nu, er det muligt, at han, i anden halvdel af sin første periode, vil være i stand til at forbedre forholdet til Rusland og vende tilbage til sin oprindelige positive holdning til Kina.

Den anden relaterede mulighed for ændring er et perspektiv, hvormed "Thucydids fælde" kan overvindes, den tilsyneladende konflikt mellem den magt, som dominerer verden indtil nu, USA, og den opstigende magt, Kina, ved at definere en løsning, der går langt ud over den bilaterale situation for de to, og som adresserer eksistentielle farer for samtlige nationer og dermed en forskydning af niveauet af diskussion og tænkning til et højere niveau.

Hvad min mand, Lyndon LaRouche, allerede har foreslået for mange år siden, er stadig gyldigt: De fire mest magtfulde nationer i verden, USA, Rusland, Kina og Indien – støttet af andre som Japan, Sydkorea og flere – skal på kort sigt oprette et nyt Bretton Woods system, for at undgå potentielle ødelæggende konsekvenser af et ukontrolleret finansielt sammenbrud. Dette nye internationale kreditsystem skal rette fejlen i det gamle Bretton Woods-system, som ikke blev realiseret sådan som præsident Franklin Delano Roosevelt havde til hensigt, men blev ødelagt af indflydelsen fra Churchill og Truman. Det skal garantere ubetinget suverænitet, for hver og en, af alle nationalstater som deltager i det, og det skal fremme deres ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af videnskabelige og teknologiske fremskridt, til gensidig fordel for hver enkelt og for alle.

Dette Nye Bretton Woods-system skal som det vigtigste indeholde en dybtgående ændring af de valutamæssige, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende kræfter og de såkaldte udviklingslande. Medmindre de uligheder, som skyldes eftervirkningerne af den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der heller ikke skabes fred; og udfordringer så som migrationskrisen eller terrorisme kan ikke overvindes.

Den grundlæggende forestilling om et sådant nyt kredit- og økonomisk system findes i princippet allerede i præsident Xi Jinpings Bælte og Vej politik. I de fem år, det har eksisteret, har det skabt en hidtil uset dynamik af håb og optimisme blandt de cirka 100 lande, der deltager i det, og med de fremskridt det har haft på så kort tid, er det indlysende, at målet defineret af præsident Xi Jinping, om en "smuk verden" i 2050 for hele menneskeheden er absolut opnåelig.

Det nye sæt af internationale relationer, som kræves til det Nye Paradigme, er allerede i færd med at blive bygget. Den stigende integration af Bælte og Vej Initiativet, Shanghai Samarbejds Organisation, Eurasiske Økonomiske Union og de Globale sydlige organisationer udvikler sig succesfuldt og skaber allerede helt nye strategiske alliancer til gensidig gavn for alle, der deltager i dem. "Ånden i Den Nye Silkevej har fænget i de fleste lande i Asien og Latinamerika, og har for første gang i århundreder givet håb til Afrika, som præsident Xi har kaldt kontinentet med det største udviklingspotentiale, og som præsident Putin har lovet at 'lyse op, ved at give det atomteknologi.'" Mange taler nu om "Afrika, det nye Kina med Afrikanske karakteristika"! Og på trods af modvilje fra den Europæiske Union og den nuværende regering i Berlin er der et stigende antal af mennesker i Europa, som ønsker at blive fuldt integreret i Den Nye Silkevej, som 16 + 1 landene, Spanien, Portugal, Schweiz, Holland, Belgien, men især Østrig og Italien.

Den største og uundgåelige udfordring vil imidlertid være at finde en løsning, som inkluderer USA. I betragtning af det reelle niveau af militarisering af USA, både hvad angår de væbnede styrker såvel som den indenlandske bevæbning af befolkningen, er chancen for at USA vil gå i opløsning, eller acceptere at blive udelukket fra et alternativt verdenssystem, lige så fredeligt som det skete med Sovjetunionen, sandsynligvis tæt på nul. Præsident Putins militære politik, som blev annonceret den 1. marts, vedrørende russisk militærvidenskab og den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, viser russisk og kinesisk klarhed om dette. Så hvis Thukydids fælde skal undgås, skal der være et udkast til en løsning, som giver USA en høj plads i verdensordenen.

Den fælles politiske platform, der tilbydes, skal være formet ud fra synspunktet om, hvad Nikolaus von Kues definerede som en helt ny form for tænkning, hans berømte {"Coincidentia oppositorum,"}. Den ene, som har en højere orden af virkeligheden end de mange. Dette er allerede implicit i præsident Xi Jinpings opfattelse af menneskeheden som et "Fællesskab med fælles fremtid."

I stedet for at nærme sig spørgsmålet om det nye sæt af relationer blandt verdens nationer ud fra et synspunkt af at bevare status quo vil visionen om hvorledes den menneskelige art er modnet til voksenlivet 50 eller 100 år fra nu give et sæt af konkrete politiske samarbejdsaftaler. Ifølge den videnskabelige teori fra Vladimir Vernadsky vil Noosfæren til den tid have avanceret sin dominans over biosfæren kvalitativt, og nye generationer af forskere og klassiske kunstnere vil kommunikere med hinanden baseret på en søgen efter nye fysiske og kunstneriske principper.

Som den tyske raketforsker og rumvisionær Krafft Ehrlicke fremlagde det, er udbygningen af infrastruktur, først i det nærtliggende rum, som en forudsætning for interstellær rumrejse, en nødvendighed for næste niveau af den menneskelige artsudvikling. Som samarbejdet på den Internationale Rumstation og som Hubble-rumteleskopets øjenåbnende resultater har demonstreret, ændrer fokuset på menneskeheden som en rumfarende art følelsen af identitet hos alle de involverede astronauter, ingeniører og forskere. Det har også helt ændret forestillingen om, at vi lever i et jordbundet system, hvor modstridende geopolitiske interesser skal strides om begrænsede ressourcer med den idé, at menneskeheden lige er begyndt at tage de allerførste babyskridt ind i et univers, hvor der er anslået to billioner galakser.

Det kinesiske rumprogram vil snart ændre spillereglerne på en hidtil uset vis ved at lede verden til en ny videnskabelig og industriel revolution. De igangværende Chang'e månemissioner omfatter et ambitiøst program om at bringe helium-3 tilbage fra månen som brændstof til kontrolleret fusionskraft på jorden. Når den menneskelige art kan styre fusionskraft, vil vi have energi- og råmaterialesikkerhed for hele den menneskelige art i al overskuelig fremtid.

I samme retning går Indiens Chandrayaan-2 mission ledt an af Indian Space Research Organization (ISRO), som vil analysere månens overflade for spor af vand og helium-3. Præsident Trump har erklæret, at bemandede rumrejser, tilbagevenden til månen og missioner til Mars og "verdener langt væk" er en national prioritet igen. Disse og relaterede missioner fra de andre rumnationer vil ikke kun gavne de involverede lande, men hele menneskeheden. Rumforskning vil transformere alle aspekter af livet på jorden idet de samme generelle teknologier og metoder, hvormed man vil skabe landsbyer på månen, kan bruges til at skabe beboelige

forhold i "ørkenområder" på jorden, som med "Umka", den russiske by planlagt på Aktis. Rumteknologi vil fuldstændigt revolutionere tilgangen til avanceret lægehjælp alle steder på Jorden, landbruget vil drage fordel af mange aspekter af rumforskning. Kombinationen af fusionsøkonomi og månens industrialisering som det næste trin i en ubegrænset proces af menneskehedens fortsatte mestring af universets love vil betyde en helt ny økonomisk platform i den forstand, der er defineret af Lyndon LaRouche.

Hvis de mange mennesker i nød i verden – om det er som flygtning fra fattigdom og krigens hærgen eller som tilskuer til et samfund, der falder fra hinanden med en stigning i vold, alkoholisme, stofmisbrug og depression, eller ethvert andet udtryk for desperation – kendte til de umiddelbare muligheder for et gennembrud til en ny æra for menneskeheden, ville den nye silkevejsånd fænge an og blive et håbets fyrtårn for alle.

Det ordnende princip for en splittet verden i dag kan blive grundlaget for et fælles lederskab i form af præsidenterne i Kina, Rusland, Indien og USA.

Europæisk bankskandale: Massive skatteunddragelser for 410 mia. kr. Glass-Steagall ville have forhindret det.

Den 23. oktober (EIRNS) – En enorm skandale med store europæiske "universal-bankers" skatteunddragelse og tyveri af skatteindtægter kommer gradvist til offentlighedens kendskab i hele Europa, efter at være blevet et stort spørgsmål i Danmark .

Skandalen med den mærkelige benævnelse "Cum / Ex" illustrerer grafisk, hvordan EU og Europa Kommissionen arbejder for de store banker, og imod landene og deres befolkninger. I dette tilfælde har banktilsynsmyndigheder i de ledende EU-nationer set til, at der begås en særdeles kostbar bank-kriminalitet i mange hundrede varianter over mere end et årti, og har ikke engang informeret myndighederne i nabolandene. Kriminaliteten er således fortsat og har bredt sig. Den skønnedes allerede ved udgangen af 2017 at have kostet europæiske regeringer minimum 410 mia. kr. siden 2005 – deraf 240 mia. kr. alene i Tyskland – i tabte

skatteindtægter og tyveri af skatindtægter gennem svigagtige skatterabatter,

En opdeling af bankerne med en Glass-Steagall-lov ville *til enhver tid* have forhindret det. Nu søger Den Europæiske Centralbanks 'Fælles Afviklingsmekanisme' (Single Resolution Mechanism) at forbyde en Glass-Steagall-bankopdeling for de 19 eurolande i EU.

En "Cum/ Ex" taktik- eller udbytte-arbitrage – er en ordning, i hvilken finansielle midler af forskellig slags bruges til at opkøbe aktier, 24 timer eller mindre *før* der udbetales udbytte på disse aktier; ved mellemkomst af aktiesælgere der 'går kort', finder leveringen af de købte aktier sted kun 24 timer (eller mindre) *efter* udbyttet er betalt. Aktiebeholdningen før udbetaling kaldes "cum" (fra latin "med") – med ret til udbyttebetaling; efter udbetalingsdagen er det "ex," "uden" udbytte. Aktiesælgeren, der som 'short-seller' "går kort" hen over selve udbytte-dagen, besidder teknisk set ikke aktiebeholdningen på udbyttedagen, og skal så ikke beskattes, men modtager et skatte-betalings-certifikat fra et clearinghouse, hvis trinene i ordningen ellers er timet præcist (og det er de). Dette certifikat berettiger til refusion af skat på kapitalgevinst, en skat, som ingen har betalt!

Køber modtager aktieleveringen efter udbytte-dagen, og modtager et delvis "kompenserende udbytte" (minus kapitalgevinstskatten) fra clearingbanken af det selskab, hvis aktier giver udbytte, alt imens der ikke betales nogen skat, og til trods for, at aktien ikke har været ejet i udbytteåret. Ved på sofistikeret vis at indskyde flere 'kort-salg' mellem salg og køb, kan de samme midler få skatten refunderet mange gange. Investeringsvirksomheder, ledet af tidligere store bankhandlere, sørger for den præcise sekvens af handlerne. Komplekse derivater bruges til at fordele super-profitten mellem spillerne – først og fremmest bankerne.

Hvem driver investeringsvirksomhederne, der foretager Cum / Ex-transaktioner? Tidligere værdipapirhandlere fra de store banker. Hvem låner dem pengene til at foretage *masse*-opkøb af aktier hen over dagen for udbyttebetaling, for så at skumme hundredvis af millioner på en enkelt ordning? De store banker. Hvem er de kort-sælgere, der kommer imellem? De samme banker, i hvert fald indtil 2015-16, da tingene endelig blev – om ikke hede – så lidt varme; siden da låner bankerne i stedet pengene ud til specielle afdelinger i investeringsbanker, der så fungerer som kort-sælgere. Korrupte advokatfirmaer, normalt britiske, er bragt ind for at give "juridiske ekspertudtalelser", om, at disse ordninger – givet de forskellige synspunkter blandt forskellige regulatorer – måske ikke er *helt* ulovlige.

Denne massive bankkriminalitet, som nu endelig igennem det sidste år er blevet retsforfulgt af den offentlige anklagers kontorer i Köln, Düsseldorf og Hannover i Tyskland, er blevet ledet af handelsplatforme og investeringsafdelinger indenfor Santander, Deutsche Bank, HSBC, Morgan Stanley og Goldman Sachs (som angiveligt forlod ordningerne efter udbytte-sæsonen 2015) og Macquarie Bank Ltd. Forbrydelserne går tilbage til årtusindskiftet, og blev først udført med midler fra den gode gamle britiske eurozone-udpost i Dublin. Forbrydelserne kunne ikke begås uden disse bankers kredit til massive køb af aktier, eller funktion som – eller leverandør af – aktiernes 'kort-sælgere', for at få ordningerne til at fungere.

Var universal-bankerne blevet brudt op med Glass-Steagall loven, kunne de simpelthen ikke ydet givet disse 'services' til de fonde, der skaber og uddeler super-profitterne.

Hundredvis af sådanne ordninger undersøges nu af statsanklagere i Tyskland, og involverer "snesevis af banker."

Langt nede i sin rapport kom Deutsche Welle frem til en vigtig pointe: Tysklands 'BaFin'- regulator og finansministerium (BFM) kendte i årevis til disse ordninger. "Tyskland siges at have informeret sine europæiske naboer om cum/ex-transaktionerne gennem en OECD database, og det alene i 2015, selvom finansministeriet har kendt til det siden 2002. "BFM erklærede ikke engang ordningerne for ulovlige før 2016! Forbrydelserne fortsætter i dag.

Og husk på: Det er disse embedsmænd, der beordrede grækerne til at "betale deres skatter "i 2015; og hvem er det, der nu forsøger at beordre Italien til at hæve sine skatter?

[To uger før USA's valg nærmer verden sig bristepunktet](#)

Leder fra LaRouchePAC den 21. oktober (EIRNS) – Vi er nu to uger inden USA's midtvejsvalg, som uanset udfaldet vil være et brud med verdens anliggender. Samtidig er det finansielle system, der er centreret i Wall Street og City of London, ved at bryde sammen, mens den britiske geopolitiske kreds afsindigt presser den internationale konfrontation mod total krig, og lige så vanvittigt kræver at industrisamfundet fjernes fra planeten, i et CO2-grønt vanvid.

Afhængig af resultatet af valget den 6. november, er præsident Donald Trump enten frigjort til at indfri sine kampagneløfter om økonomisk forbedring og anstændige forbindelser med Rusland, Kina og andre stormagter, eller vi står over for en række forskellige problemer. Der er helt sikkert et nyt paradigme for internationale udviklingsforbindelser på vej, men dette er endnu ikke konsolideret. Vores situation i USA's valg er præciseret i den nye LaRouchePAC-erklæring, som er i omløb, der blev offentliggjort den 19. oktober med titlen "Midtvejsvalget 2018 er menneskehedens store chance; svigt ikke på grund af en flok tosser, som George Soros betaler for", med underoverskriften: "6. november 2018: Den sidste store chance for hele menneskeheden?"

Hvis du hæver dig over løgnene og hysteriet i de amerikanske medier lige nu om præsidenten, bliver billedet mere klart; at de vælgere der stemte for Trump i 2016 stadig ikke ønsker mere af den politik, som de afviste ved valget. I 2016 stemte de imod Bush/Obamas "London"-krige i Irak og Afghanistan, der kostede liv, lemmer og håb. De stemte imod frihandelens, økonomiske vanskeligheder. De stemte imod Hillary Clintons/Wall Streets dobbeltspil og arrogance i at føre en ødelæggende politik. Se for eksempel på yngre veteraner og deres familier. Siden 2003 er omkring 2,77 millioner amerikanske militærmænd og kvinder blevet udsendt til Irak og Afghanistan, hvoraf 977.000 har udført deres pligt to gange, og mange endnu flere. Anslået 20 veteraner dør hver dag som følge af selvmord, ifølge nationale undersøgelser. Samtidig er udpegede asiatiske lande er blevet ødelagt.

Selv mens de internationale medier fortsætter med at lyve om, at "præsident Trump er isoleret", dukker titusindvis af vælgere op til Trumps valgstævner i delstaterne. I Texas ansøgte over 100.000 mennesker om at deltage i Trumps arrangement i Houston i aftes, så der måtte reserveres et større sted, men alligevel måtte arrangørerne ty til improviseret dækning på parkeringspladsen med gigantiske skærme. Folk begyndte at stille sig i kø natten før; klokken 9:00 i morges ventede ca. 8.000 mennesker. Tilhængere er kommet så langt fra som Pennsylvania og Ohio, udover folk fra de nærliggende stater i Louisiana, Oklahoma og New Mexico.

Den uafhængige, LaRouche PAC-godkendte kandidat til kongressen (9. cd) i Houston, Kesha Rogers, hvor hun er oppe imod rigsretssags-fanatiker Rep. Al Green, er på forkant i valgkampen, og distribuerer tusindvis af foldere til publikum for at levere det politiske indhold til støtte for Trump i valget. Under kørslen her til morgen hang et stort banner over en af motorvejene: "Kongreskandidat Kesha Rogers hilser præsident Trump velkommen – Fyr rigsretssags-Al Green!"

Opgaven i Houston, i hele USA og rundt om i verden, er at få folk til at tænke på et højere niveau, det vil sige, hvad der er behov for om 100 år og mere fra nu. Dette indebærer erkendelsen af, at det gamle britiske imperiale system er i sammenbrud; og det indebærer at forstå og handle på principper for fremtiden. Dette blev præciseret af LaRouche PAC's videnskabelige medarbejder Megan Beets i en præsentation den 20. oktober, "Verden behøver flere mennesker", til den ugentlige Manhattan Project town Hall-dialog, der blev offentliggjort på LaRouche PAC's hjemmeside.

Beets afsluttede sin åbningstale: "Nu er det er virkelig vores job, med potentialet for dette kommende nye paradigme, med dette imperium så afsløret, af [CO2] svindel med det de har fremført, og afvist af flertallet af menneskeheden på dette tidspunkt; har vi ikke kun potentialet, men det reelle ansvar for at danne et nyt paradigme for menneskehedens fremskridt. Og det betyder, at vi skal skabe potentialet for adskillige genier. Og det betyder, at vi skal skabe betingelserne nu; for at disse genier kan realiseres. Vi er nødt til at stoppe denne anti-menneske, anti-befolkningspolitik, vi må afvise det, og vi må få USA til at tilslutte sig Kinas Bælte og Vej-Initiativ – og mere end det, den større vision, som LaRouche har haft i årtier nu, for en reel, global renæssance, den reelle forening af menneskeheden omkring en fælles mission for vores fælles fremskridt."

[Finansielt sammenbrud truer, mens krig eller fred står på spil i det amerikanske midtvejsvalg](#)

Leder fra LaRouchePAC den 11. oktober (EIRNS) – Verden er ved et vendepunkt, med et finansielt sammenbrud der tegner sig så tydeligt, at selv Den Internationale Valutafond advarer om en sandsynlig ny "stor depression". Sammenholdt med den netop udgivne rapport fra IPPC (Internationale Panel for Klimaændringer), der kræver en folkemorderisk afindustrialisering og affolkning af planeten, så kunne behovet for en hastig forandring til et helt nyt paradigme ikke være mere tydelig, som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche understregede i sin internationale webcast i dag.

“Der er brug for et nyt Bretton Woods-system; der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasino-økonomien; vi skal have kredit til finansiering af realøkonomien, og vi skal grundlæggende have et nyt kreditsystem til at finansiere investeringer på multinationalt plan blandt alle verdens lande for at bringe verden ud af denne fare for en økonomisk depression” erklærede Zepp-LaRouche. Og tiden for handling er inde nu, på grund af det truende økonomiske sammenbrud og de samtidige bestræbelser fra det britiske imperiums side på at så økonomisk og politisk kaos, især i USA, hvor ‘pøbelens’ vold, finansieret af George Soros, i de seneste uger har haft til formål at udløse en “farverevolution” imod præsident Donald Trump for at sikre, at han ikke kan følge op på sit løfte om at have gode forbindelser til Rusland og Kina samt genindustrialisere USA.

Trump har korrekt sagt, at demokraterne er blevet “vanvittige og skøre”, hvortil Zepp-LaRouche tilføjede, at de voldelige drengestreger omkring bekræftelsen af dommer Brett Kavanaugh for Højesteret viser, at demokraterne har “mistet enhver sans for grænser! Dette er en helt hysterisk situation og meget farlig ... det geopolitiske etablissement gik helt amok. Faktisk optrappede de deres kampagne, både mod Rusland og Kina, på hidtil usete måder. Og dette er et spørgsmål om krig eller fred. Folk bør forstå, at demokraterne virkelig er blevet vanvittige i spørgsmålet om Rusland og også Kina, og at de ikke bør falde i denne fælde, fordi “det ville betyde tredje verdenskrig.”

Zepp-LaRouche påpegede, at de finansielle eliter selv efter sammenbruddet i 2008 ikke drog nogle konsekvenser af deres egne fejltagelser og fortsatte med den samme vanvittige politik, hvilket har skabt betingelserne for et nyt, værre, nedbrud, som bekymrer selv IMF’s administrerende direktør Christine Lagarde. Men chancen for at IMF “reformerer” sig selv er nul, advarede Zepp-LaRouche. “IMF er virkelig en bankerot organisation”, og det blev udtalt af min mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., i 1975, da han foreslog at erstatte denne IMF med en international udviklingsbank, som ville give langsigtet kredit med lav rente til udviklingsprojekter i udviklingssektoren. “Hvis det var blevet gjort, ville vi ikke have et flygtningeproblem”, bemærkede Zepp-LaRouche. “Vi ville have velstående lande over hele kloden; men nu med Den Nye Silkevej går politikken i den rigtige retning.”

I stedet fortsatte de imperialistiske bankfolk med “bare at pumpe penge ud – kvantitative lempelser. Og nu har centralbankerne grundlæggende opbrugt og udtømt alle disse instrumenter.” Deres forsøg på at tæske lande til underkastelse, som det gøres med Italien, vil komme til at give bagslag. “Jeg tror ikke man bør glemme, at begge den italienske regerings koalitionspartier, Lega og Five Star Movement-partiet, har Glass-Steagall – ikke kun på deres

partiprogram – men også i koalitionsaftalen ... Hvis nogen udefra skubber dem ind i et sammenbrud, vil jeg ikke udelukke muligheden for ... eller rettere sagt er det ganske sandsynligt, at de vil indføre Glass-Steagall som selvforsvar ... der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasinoøkonomien ”

Virkeligheden er, at der “lige nu finder et oprør sted i hele verden ... imod denne forfejlede neoliberale politik” observerede Zepp-LaRouche. Opstanden er af en sådan karakter, at et politisk “jordskælv” er sandsynligt, når næste valg til Europa-Parlamentet finder sted til april. Men Zepp-LaRouche advarede om, at vi ikke kan vente til april, fordi “krisen er over os nu”.

Den netop offentliggjorte IPCC-rapport om at fjerne kul som brændstof fra planeten, er til dels en reaktion på dette oprør, men især “en desperat indsats fra imperiets styrker mod Trump ... især rettet imod Den Nye Silkevej, imod Bælt- og Vejinitiativet ... Og det er en indsats for virkelig at stikke en kæp i hjulet på denne dynamik,” forklarede Zepp-LaRouche. “Hele diskussionen om hvorvidt menneskets CO2-udledning forårsager klimaforandringer er fuldstændig absurd, men også meget farlig, for, som man kan se, er befolkningen hjernevasket.” Pointen er, understregede hun, “at dette intet har at gøre med reelle problemer. Dette er en massepsykose, og det drives af hedgefondene, af Wall Street, fordi handlen med CO2-udledningskvoter er kvaksalveri.”

Og “at pålægge en global kulstofafgift , som der også bliver presset på for, vil betyde, at de (globalisterne, red.) atter har et godt instrument imod national suverænitæt, for når man engang er enig om, at de nationale økonomier skal underkaste sig krav med hensyn til deres CO2-udledning, går man igen i retning af globalistisk øko-fascisme. Det er ikke videnskabeligt. Jeg synes det er det modsatte: Det er oligarkisk, og det er en indsats, der virkelig – efter min mening – primært er rettet mod Den Nye Silkevej, men naturligvis også mod Trump, imod Tyskland og mange andre lande.”

Og Zepp-LaRouche konkluderede: “Vi må have den modsatte tilgang: Vi skal være optimistiske om menneskets evne til at overgå til fusionskraft, at udvikle helt nye videnskabelige metoder til energi, sikkerhed for råvarer og rumrejser.”

POLITISK ORIENTERING den 6. september 2018:

53 afrikanske lande kommer til Beijing for at samarbejde med Kina om at bygge fremtiden.

Se også 2. del.: diskussion. Klik her.

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del, diskussion:

Lyd: